

**AALBORG
UNIVERSITY**

Kapitalejerlån

Samspillet mellem selskabsloven og ligningslovens bestemmelser med særligt fokus på indvirkningen af Regeringens ændring af selskabslovens §210-215

Aalborg Universitet - Afgangsprojekt - HD(R) - Regnskab og økonomistyring (Aalborg)

Studerende: Nicolai Lundgaard Bjerg

Vejleder: Allan Paulsen

Afleveringsdato: 11. maj 2025

Abstract

In recent years shareholder loans has been subject to both company and tax laws, where shareholder loans has been treated differently within both laws. Shareholder loans would under certain circumstances be legal according to section 210 of the company law. Shareholder loans which were deemed illegal, would after section 215 of the company law result in a situation where shareholders were required to repay the loan including a high interest rate. To eliminate the incentive for shareholder to take out shareholder loans as an alternative to salary or dividend to avoid tax, the Danish government introduced section 16E of the tax law. The introduction of section 16E, meant that shareholder loans according to tax law was considered a taxable non-repayable withdrawal. This meant that an repayment of the withdrawal would not abolish taxation. The political viewpoint on shareholder loans has been subject to change in recent years. The reason for this is due to an increasing focus on investor culture in Denmark, leading the Danish government to remove section 210-212 of the company law, which has effectively legalized shareholder loans. Despite this, the tax law regarding shareholder loans is unchanged.

This study aims to examine the tax and company law before the recent change in company law regarding shareholder loans. The reasoning for this being, that the study aims to identify exactly what has been changed within the company law and what impact the change has for shareholders. Furthermore the study aims to identify what challenges arise from the different treatment of shareholder loans within company and tax law focusing on how shareholder loans can be rectified after tax law.

As previously mentioned the Danish government has legalized shareholder loans after company law without easing tax law regarding shareholder loans. This has resulted in a situation where Danish shareholders legally can receive loans from companies without a demand to repay the loan, even though the shareholder loan still after tax law is considered a non-repayable withdrawal. This withdrawal would after tax law have to be rectified by either paying the shareholder salary or dividend corresponding to the value of the shareholder loan.

The conclusion being that the legislation of shareholder loans after company law has created an even further distance between company and tax law. This has resulted in a situation where shareholder loans always is legal after company law but always illegal after tax law, resulting in inappropriate fiscal consequences for shareholders.

Indholdsfortegnelse

Abstract	2
Forord	5
Indledning	5
Problemstilling.....	6
Problemformulering	6
Afgrænsning	6
Metode.....	7
Dataindsamling og kritik.....	8
Opgavens struktur.....	9
Forkortelser.....	9
Historiske håndtering af kapitalejerlån efter selskabslovens bestemmelser	11
<i>Selskabslovens §210.....</i>	<i>11</i>
<i>Nærtstående parter efter selskabslovens bestemmelser.....</i>	<i>13</i>
<i>Selskabslovens §210 stk. 2</i>	<i>13</i>
Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 1.....	14
Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 2.....	15
Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 3.....	16
<i>Selskabslovens §212 - Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner</i>	<i>16</i>
<i>Selskabslovens §215 - Tilbagebetaling af ulovlige kapitalejerlån.....</i>	<i>17</i>
<i>Krav efter årsregnskabslovens bestemmelser</i>	<i>17</i>
Delkonklusion - Tidligere selskabsrettelig håndtering af kapitalejerlån.....	19
Ændring af selskabslovens bestemmelser	20
Skatteretelig håndtering af kapitalejerlån - Ligningslovens §16E	21
Hvem er omfattet	22
Nærtstående parter efter ligningslovens bestemmelser	24
Undtagelser til ligningslovens §16E.....	25
Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner skattereteligt.....	26
Fejlekspeditioner, omgørelse og bagatelgrænser	26
<i>Renteudgifter og renteindtægter på aktionærlånet</i>	<i>29</i>
Delkonklusion skatteretelig håndtering af kapitalejerlån	30
Sammenligning af selskabsloven og ligningslovens bestemmelser	31
Korrektion af ulovlige aktionærlån.....	32
<i>Korrektion som løn</i>	<i>33</i>
<i>Eksempel - Korrektion af skattepligtig hævnning som løn.....</i>	<i>36</i>

<i>Korrektion som udbytte.....</i>	<i>37</i>
<i>Eksempel - Korrektion ved udlodning af udbytte</i>	<i>38</i>
<i>Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning.....</i>	<i>39</i>
<i>Eksempel - Dobbeltbeskatning.....</i>	<i>40</i>
Konklusion	40
Perspektivering.....	42
Bibliografi	44

Forord

Dette afgangsprøjet har til formål at belyse selskabs- og ligningslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån, samt om der opstår problemstillinger i samspillet mellem disse efter gældende lovgivning. Yderligere vil projektet komme ind på hvilke ændringer Regeringen har foretaget i selskabslovens bestemmelser med virkning fra d. 1. januar 2025, gennem vedtagelsen af lovforslag nr. L72. Ligeledes vil projektet konkludere på hvilke eventuelle problemstillinger vedtagelsen af lovforslaget, vil skabe i samspillet mellem selskabs- og ligningslovens bestemmelser.

Indledning

Den selskabsrettelig håndtering af kapitalejerlån har levet et tumultarisk liv. Tidligere var det ulovligt for kapitalselskaber at direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerheder for aktionærer og nærtstående parter. I december måned 2016 blev der fremlagt forslag om at ændre i selskabslovens bestemmelser ved, at gøre det muligt for kapitalejere at optage kapitalejerlån lovligt under visse forudsætninger. Dog som følge af Regeringens ønske om, at Danmark skal være et iværksætterland i verdensklasse og som led i den såkaldte iværksætterpakke, har Regeringen med virkning fra d. 1. januar 2025 ved vedtagelsen af lovforslag nr. L72, ophævet selskabslovens §210-212 vedrørende kapitalejerlån. Som følge heraf er det blevet lovligt for kapitalejere selskabsretteligt at optage kapitalejerlån (Danmark skal være et iværksætter land i verdensklasse, 2023).

Den skatterettelige håndtering af kapitalejerlån har i modsætning til den selskabsrettelige håndtering ikke været udsat for væsentlige ændringer de seneste år. I september 2012 blev der fremlagt forslag om at indføre ligningslovens §16E, hvilket skatteretteligt medførte, at lån til kapitalejere fra kapitalselskaber er ulovlige. Som resultat heraf bliver lånet behandlet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025).

Med ændringen i selskabslovens bestemmelser i 2016, blev der skabt en distancering mellem den selskabsrettelig og skatterettelige håndtering af kapitalejerlån, da kapitalejerlån i selskabsrettelig forstand under visse kunne være lovlige men stadig være ulovlige skatteretteligt.

Problemstilling

Som det fremgår af forrige afsnit, er der en distancering i samspillet mellem den selskabsrettelige og skatterettelige håndtering af kapitalejerlån. Yderligere som nævnt i forrige afsnit har Regeringen med virkning fra d. 1. januar 2025, ophævet selskabsloven §210-212 vedrørende kapitalejerlån. De skatterettelige bestemmelser vedrørende kapitalejerlån forbliver uændret trods ændringen i selskabslovens bestemmelser. Dette leder videre til om ændringen af selskabsloven vil skabe yderligere problematikker i samspillet mellem selskabs- og ligningslovens bestemmelser.

Problemformulering

Ovenstående problemstilling leder derfor videre til projektets problemformulering. Problemformuleringen er som følger:

- ***Hvilke ændringer har Regeringen foretaget i selskabslovens §210-215, og hvilke udfordringer vil ændringen af selskabsloven skabe imellem den selskabsrettelige og skatterettelige håndtering efter bestemmelserne i Ligningslovens §16E for kapitalejere der optager kapitalejerlån?***

For bedre at kunne belyse ovenstående problemformulering er der udarbejdet en række underspørgsmål hertil, disse er som følger:

- Hvad er kapitalejerlån og hvem er omfattet af selskabslovens og ligningslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån?
- Hvad var den tidligere lovgivning indenfor selskabslovens bestemmelser?
- Hvad er gældende lovgivning indenfor ligningslovens bestemmelser?
- Hvordan kan ulovlige kapitalejerlån udbedres skatteretligt efter gældende lov?

Afgrænsning

Da kapitalejerlån er et vidt begreb og stort emne er det foretaget en række afgrænsninger i projektet for bedst at belyse problemformuleringen. Projektet afgrænses til primært at analysere selskabs- og ligningslovens bestemmelser set udelukkende fra en dansk fysisk kapitalejers perspektiv, dog vil projektet også belyse enkelte regnskabstekniske elementer fra kapital-selskabets perspektiv. Som følge heraf afgrænser projektet sig til udelukkende at inddrage §210, 212 og 215 i den tidligere selskabslovgivning vedrørende økonomisk bistand til moderselskab, kapitalejer og ledelsesmedlemmer mv. Projektet vil derfor ikke belyse

selskabslovens §206-209 samt §213-214 vedrørende selvfinansiering, pengeinstitutter og medarbejdere, da inddragelse heraf ikke vurderes at bidrage til besvarelse af projektets problemformulering. Yderligere vil projektet inddrage rentelovens §5 i forlængelse af forrentning af ulovlige kapitalejerlån i selskabslovens §215. Endvidere da projektet har til formål at analysere konsekvenserne for fysiske kapitalejer, afgrænser projektet sig til udelukkende og analyser beskatning hos kapitalejeren efter ligningslovens §16E. Yderligere er der i forbindelse med projektudarbejdelsen opnået kendskab til igangværende ændringer af ligningslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån med lovforslag nr. L171. Dog med afsæt i opgavens omfang afgrænser projektet sig til udelukkende at belyse ændringerne af de selskabsrettelige bestemmelser, trods den åbenlyse relevans af ændringerne i lovforslag nr. L171 for projektet.

Metode

De følgende afsnit har til formål at belyse projektets metodiske opbygning, opgavens struktur, dataindsamling og kildekritik og forklaring af forkortelser anvendt i projektet. Som følge af, at projektets problemformulering og dertil tilhørende underspørgsmål bygger på en subjektiv og objektiv fortolkning af lovgivning og bestemmelser, vil der i projektet blive anvendt juridisk metode. Lovgivning er i Danmark opbygget af en række retskilder, heriblandt er at nævne grundloven, love mv. Dog vægter retskilderne ikke det samme, da der i Danmark er opbygget et såkaldt retskildehierarki. Derfor for bedre at kunne belyse, analysere og konkludere på gældende regler indenfor selskabsloven og ligningslovens bestemmelser er der anvendt følgende retskildehierarki i projektet:

- Grundloven
- Love
- Bekendtgørelser
- Præcedens
- Cirkulærer, vejledninger, bindende svar mv.
- Forholdets natur

Der kan i forbindelse med anvendelsen af love i Danmark være forhold som er omfattet af flere retskilder, hvoraf der kan forekomme modstridende resultater også kaldet for regelkollision. I disse tilfælde vil projektet anvende følgende principper:

- Lex superior - Den regel som er højest i retskildehierarkiet, går forud for regler længere nede i retskildehierarkiet

- Lex specialis - Særregler går forud for almindelige regler
- Lex posterior - Den yngste regel går forud for den ældre regel

Projektet vil belyse selskabslovens og ligningslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån, hvorfor der vil blive inddraget relevante bestemmelser fra selskabsloven og ligningsloven løbende i projektet. Analysen af bestemmelserne bygger på en såvel subjektiv som objektiv fortolkning af bestemmelserne i selskabsloven og ligningsloven. Lovgivningen bliver fortolket objektivt som følge af, at der tages udgangspunkt i de faktiske tekster i paragraffer og lovgivning. Den subjektive fortolkning forekommer som følge af, at der inddrages forarbejder, bemærkninger til lovforslag og høringssvar for at belyse lovgivers intention med den relevante lovgivning. Disse vil ligeledes også blive anvendt som fortolkningsbidrag løbende i opgaven.

Projektet vil ligeledes også inddrage den juridiske vejledning som er skattestyrelsens fortolkning af gældende lov. Der arbejdes induktivt i projektet som følge af, at der vil blive anvendt afgørelse fra skatteinstanser mv. til fortolkning af praksis indenfor relevante områder. Der vil løbende i projektet blive henvist til lovgivning, hvor der i den forbindelse vil blive anvendt forkortelser for hyppigt anvendt lovgivning. Disse forkortelser vil blive specificeret i det efterfølgende afsnit kaldet "Forkortelser". Der vil som udgangspunkt altid blive taget udgangspunkt i gældende lovbekendtgørelser. Der er dog i tilfælde af analysering af den historiske håndtering af særlige lovgivninger anvendt, tidligere bekendtgørelser. Projektet har i den forbindelse anvendt følgende lovbekendtgørelser:

- Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (Selskabsloven) LBK nr. 1168 af 01/09/2023

Dataindsamling og kritik

Der vil løbende i projektet blive anvendt såvel primære som sekundære kilder, for at belyse problemformuleringen. Primære kilderne i projektet er hovedsageligt bestående af lovgivninger i form af selskabslovens, ligningslovens, renteloven m.fl. Yderligere for bedre at kunne belyse lovgivers hensigt med lovgivninger, er der hvor det er vurderet relevant anvendt forarbejder og høringssvar til førnævnte lovgivning. De sekundære kilder i projektet er hovedsageligt bestående af artikler fra FSR, Erhvervsstyrelsen og den juridiske vejledning. Yderligere vil der i projektet blive anvendt fagbøger hvor projektet finder dette relevant. Ligeledes vil der også løbende i projektet blive anvendt bindende svar fra skat som fortolkningsbidrag til praksis. Herudover vil der i projektet blive inddraget øvrige kilder hvis dette findes relevant og

nødvendigt til besvarelse af problemformuleringen. Det er væsentligt at bemærke, at der i forbindelse med artikler fra FSR, Erhvervsstyrelsen og fagbøger er tale om en uafhængig parts fortolkning af gældende lovgivning. Projektet forholder sig naturligvis kritisk til alle kilder der anvendes i projektet. Det er i forbindelse med ovenstående ligeledes også væsentligt at bemærke, at der i forbindelse med den juridiske vejledning, er tale om Skatteforvaltningens opfattelse af gældende praksis og at denne i retskildehierarkiet har cirkulærer status. Som følge heraf kan den juridiske vejledning reelt indeholde opfattelser fra Skatteforvaltningen som ikke har hjemmel i faktisk lovgivning. Yderligere kan den juridiske vejledning ændre sig løbende i takt med, at der kommer nye afgørelser, bindende svar eller øvrige principielle sager. Der bliver løbende i projektet anvendt domme og bindesvarende fra skatteinstanser. Det er i den forbindelse væsentligt at bemærke, at disse er påvirket af nogle bagvedliggende faktorer, forhold og lignende. Der er derfor inden inddragelsen af disse foretaget en grundig analyse af, om hvorvidt disse er anvendelige til besvarelse af projektets problemformulering. Yderligere er det i projektet forsøgt at anvende de nyeste afgivet bindende svar mv. indenfor området hvor muligt, for at komme så tæt på skattestyrelsens praksis som muligt.

Opgavens struktur

For bedst at belyse problemformuleringen, vil projektet først redegøre for selskabs- og ligningsloven bestemmelser vedrørende kapitalejerlån. Endvidere vil projektet redegøre for hvilke ændringer Regeringen har foretaget i selskabsloven ved vedtagelsen af lovforslag nr. L72. Efterfølgende vil projektet analysere hvilke forskelle der er imellem den selskabsrettelige og skatterettelige håndtering af kapitalejerlån efter gældende lov samt hvilke udfordringer disse forskelle skaber. Ligeledes vil projektet analysere hvilke nye udfordringer der kan opstå, mellem den skatterettelige og selskabsrettelige håndtering af kapitalejerlån efter ændring af selskabslovens bestemmelser. Yderligere vil projektet diskutere hvordan eventuelle ulovlige kapitalejerlån kan korrigeres. Slutteligt vil projektet konkludere, hvilke udfordringer ændringen af selskabslovens bestemmelser skaber i samspillet med selskabsloven og ligningsbestemmelser vedrørende kapitalejerlån.

Forkortelser

SLL = Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (Selskabsloven)

RL = Bekendtgørelse af lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling (Renteloven)

ÅRL = Bekendtgørelse af årsregnskabsloven

LL = Bekendtgørelse af lov om påligningen af indkomstskat til staten (Ligningsloven)

Hvad er kapitalejerlån?

Som tidligere nævnt findes der forskellige håndtering af kapitalejerlån selskabsretteligt og skatteretligt. Dog for bedre at kunne kortlægge forskellene herimellem, er det relevant at få defineret hvad kapitalejerlån er for en størrelse. Som det fremgår af den juridiske vejledning, er kapitalejerlån defineret som værende hvis et kapitalselskab direkte eller indirekte yder lån eller stiller midler til rådighed for en fysisk person. Det fremgår af den juridiske vejledning, at der kan være tale om et indirekte lån, hvis et kapitalselskab overtager en fordring mod en aktionær. Ligeledes fremgår det også at der kan ydes indirekte lån til udenlandske aktionærer, hvis der lånes penge til et udenlandsk selskab, som låner pengene videre til en udenlandsk aktionær der besidder aktier/anparter i det danske selskab. Som følge heraf, er det ikke kun danske aktionærer der er omfattet af begrebet kapitalejerlån, men også udenlandske. Projektet vil dog ikke belyse kapitalejerlån for udenlandske aktionærer nærmere. På baggrund af før nævnte beskrivelse må direkte lån forstås som værende direkte fra et kapitalselskab til en fysisk person (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Endvidere henvises der i den juridiske vejledning til lån eller midler stillet til rådighed for fysiske personer. Med dette menes der lån ydet til selskabets ultimative ejer, altså selskabets aktionær. Dog omfatter fysiske personer i selskabslovens og ligningslovens forstand også andre fysiske personer, såsom ledelsen eller disses nærtstående parter. Projektet vil senere belyse, hvordan disse fysiske personer defineres i selskabslovens og ligningslovens bestemmelser. Det er ikke kun faktiske udlån fra et kapitalselskab til en fysisk person der er omfattet af reglerne om kapitalejerlån. I den juridiske vejledning henvises der også til, at der vil være tale om et kapitalejerlån, hvis et kapitalselskab stiller midler til rådighed eller stiller sikkerhed for hovedaktionæren. Når der i den juridiske vejledning anvendes begrebet ”midler” dækker dette over en bredere forståelse af transaktioner mellem et kapitalselskab og en aktionær, da der ikke udelukkende er tale om faktisk pengeoverførsler mellem et kapitalselskab og aktionæren. Det fremgår af den juridiske vejledning, at midler som er stillet til rådighed for fysiske personer, f.eks. kan være hvis et kapitalselskab udlejer en ejendom til en aktionærs børn, her vil man betragte ejendommen som værende stillet til rådighed for hovedaktionæren. Ved sikkerhedsstillelse menes der hvis et kapitalselskab, kautionere for gæld optaget i aktionærens privatsfære. Med afsæt i ovenstående er der derfor, når man taler om kapitalejerlån ikke udelukkende tale om lån udstedt fra et kapitalselskab til en fysisk person. Der er nærmere tale om specielle typer af transaktioner mellem et kapitalselskab og en fysisk person. Yderligere kan omstændighederne bag ved

transaktionerne mellem en hovedaktionærer og kapitalselskabet resultere i, at transaktionerne bliver ulovlige (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025).

Historiske håndtering af kapitalejerlån efter selskabslovens bestemmelser

Som tidligere nævnt har selskabslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån levet et tumultarisk liv. Regeringen har endnu engang med virkning fra d. 1. januar 2025 vedtaget yderligere ændringer af selskabslovens bestemmelser, ved at ophæve SLL §210-212. Derfor for bedre at kunne belyse konsekvensen af ændringen af selskabsloven, har det følgende afsnit til formål at belyse den selskabsrettelige håndtering af kapitalejerlån inden ophævelsen af SLL §210-212. Projektet vil belyse dette ved at gå gennemgå selskabslovens §210 omhandlende kapitalejerlån. Endvidere vil projektet i det følgende afsnit belyse kravene, for at kapitalejerlån tidligere kunne være lovlige jf. SLL §210 stk. 2. Yderligere vil projektet gennemgå SLL §212 omhandlende midler stillet til rådighed for nærtstående parter opstå som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. Ligeledes vil projektet gennemgå SLL §215 omhandlende tilbagebetaling af kapitalejerlån udstedt i strid med §210.

Selskabslovens §210

Som tidligere nævnt var selskabslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån defineret af SLL §210. Ordlyden i SLL §210 var som følger:

”Et kapitalselskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.”

Som det fremgår af ovenstående, var kapitalejerlån efter selskabslovens bestemmelser defineret som værende midler, lån eller sikkerhed, som var stillet af et kapitalselskab til eller for en kapitalejer. Kapitalselskaber er efter selskabslovens bestemmelser defineret i SLL §5 nr. 18. Her fremgår det, at kapitalselskaber er defineret som værende et anpartsselskab, aktieselskab og herunder et partnerselskab. Kapitalejerlån kunne som det fremgår af det forrige afsnit være ydet direkte eller indirekte. Endvidere med henblik på at definere hvordan midler stillet til rådighed, lån og sikkerhedsstillelser stillet for en kapitalejer skal forstås, henvises der til forrige afsnit benævnet ”hvad er kapitalejerlån”. Det fremgik af SLL §210, at alle kapitalejerlån fra et

kapitalselskab til en kapitalejer, ledelsen eller ledelsen i et moderselskab med bestemmende indflydelse over kapitalselskabet, var omfattet af SLL §210 og betragtes som værende ulovligt hvis kapitalejerlånet var foretaget i strid med SLL §210 stk. 2. Kapitalejere er defineret i selskabslovens §5 nr. 16 som værende enhver ejer af en eller flere kapitalandele. Det er altså derfor ifølge selskabslovens bestemmelser ikke et krav, at kapitalejeren skal have bestemmende indflydelse eller lignende, blot at kapitalejeren besidder kapitalandele i kapitalselskabet. Endvidere som tidligere nævnt var ledelsen også omfattet af SLL §210. Ledelsen er defineret i SLL §5 nr. 20 som værende følgende:

”Alle de organer, som er nævnt i nr. 4 og 5. Et medlem af ledelsen kan være et medlem af et selskabs tilsynsråd, bestyrelse eller direktion.”

Det fremgår af SLL §5 nr. 4 og 5, at der her er tale om det centrale ledelsesorgan og det øverste ledelsesorgan. Det centrale ledelsesorgan i SLL §5 nr. 4 er defineret som værende bestyrelsen i selskaber der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber der alene har en direktion og direktionen i selskaber der både har en direktion og et tilsynsråd. Det øverste ledelsesorgan er defineret i SLL §5 nr. 5 som værende bestyrelsen i selskaber der har en direktion og en bestyrelse, direktionen i selskaber der alene har en direktion og tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd. Det kan derfor konkluderes, at der med ledelsen henvises til, bestyrelsen, direktionen og tilsynsrådet. Ligeledes kan det konkluderes, at dette kan variere alt efter organisations sammensætning jf. ovenstående. Det fremgik ligeledes også af SLL §210, at det ikke kun var ledelsen i kapitalselskabet som var omfattet, men også ledelsen i moderselskaber hvis dette havde bestemmende indflydelse over kapitalselskabet. Moderselskaber er defineret som værende et kapitalselskab som har bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder jf. SLL §5 nr. 21. Bestemmende indflydelse er defineret af SLL §7 stk. 1, 2 og 3 Det fremgår af SLL §7, at bestemmende indflydelse er retten til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Yderligere fremgår det af SLL §7 stk. 2 at der foreligger bestemmende indflydelse hvis et moderselskab direkte eller indirekte gennem et datterselskab besidder mere end 50% af stemmerettighederne i dattervirksomheden. Det er dog også muligt at opnå bestemmende indflydelse uden at besidde 50% af stemmerettighederne. Det fremgår af SLL §7 stk. 3, at der også foreligger bestemmende indflydelse hvis en af følgende kriterier er opfyldt:

1. Råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,

2. Beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
3. Beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
4. Råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Nærtstående parter efter selskabslovens bestemmelser

Det fremgik af SLL §210, at der ikke kun var tale om kapitalejerlån ydet af et kapitalselskab til en kapitalejer eller et medlem af direktionen, bestyrelsen eller tilsynsrådet men, at kapitalejerlån ydet til disses nærtstående også var omfattet. Nærtstående parter var i SLL §210 defineret som værende en kapitalejer eller ledelsen i et kapitalselskabs moderselskab og i andre selskaber end moderselskabet, som har bestemmende indflydelse over samme kapitalselskab. Yderligere fremgik det af SLL §210, at der ved nærtstående parter også var tale om personer som var knyttet til en kapitalejer, et medlem af det øverste ledelsesorgan i kapitalselskabet eller et medlem af det øverste ledelsesorgan i moderselskabet eller andre selskaber med bestemmende indflydelse over kapitalselskabet. Følgende fremgik af SLL §210:

”(...)1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.(...)”

Dette vil altså sige, at det ikke udelukkende var en kapitalejer eller et ledelsesmedlem som var omfattet af SLL §210 men også dennes forældre, bedsteforældre, ægtefælle, børn og børnebørn. Med afsæt i SLL §210 fremgik det, at personer som stod den pågældende særligt nær, også var omfattet. Her ville der i nogle tilfælde f.eks. være tale om søskende eller fætre og kusiner, hvis disse vurderes at stå den pågældende særligt nær. Om en person stod kapitalejeren eller ledelsesmedlemmet særligt nær beroede på baggrund af en konkret vurdering. Hvorfor der selskabsretteligt ikke var tale om en udtømmende liste af nærtstående parter.

Selskabslovens §210 stk. 2

Som tidligere nævnt var alle midler som var stillet til rådighed, lån og sikkerhedsstillelser stillet for en kapitalejer og dennes nærtstående parter fra et kapitalselskab ulovlige, hvis disse var foretaget i strid med SLL §210. Det fremgik af SLL §210 stk. 2, at der skulle overholdes en

række betingelser samt foretages nogle foranstaltninger for, at kapitalejerlån efter selskabslovens tidligere bestemmelser var lovlige. Ordlyden i SLL §210 stk. 2 var som følger:

”For at et kapitalselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1. Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.*
- 2. Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.*
- 3. Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.”*

Som det fremgår af ovenstående, skulle et kapitalejerlån kunne rummes inden for kapitalselskabets frie reserver jf. SLL §210 stk. 2 pkt. 1. Endvidere fremgik det, at beslutning om at yde kapitalejerlånet skulle vedtages på en generalforsamling eller godkendes af kapitalselskabets ledelse efter bemyndigelse fra kapitalselskabets bestyrelse på en generalforsamling jf. SLL §210 stk. 2 pkt. 2. Yderligere kunne beslutningen om at yde kapitalejerlånet først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport jf. SLL §210 stk. 2 pkt. 3. Alle af de før nævnte krav skulle være overholdt for, at et kapitalejerlån kunne betragtes som værende lovlige. Som følge af, at projektet ikke vil belyse Selskabslovens bestemmelser vedrørende selvfinansiering, vil projektet ikke belyse SLL §210 stk. 3. Udover ovenstående forudsætninger, skal kapitalselskabet også overholder en række formelle krav i henhold til årsregnskabslovens bestemmelser i forbindelse med aflæggelsen af selskabets årsrapport. De følgende afsnit har til formål at uddybe de før nævnte krav i forbindelse med kapitalejerlån samt hvilke krav kapitalselskabet skal overholde i henhold til årsregnskabslovens bestemmelser.

Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 1

Som nævnt i forrige afsnit, var et af kravene som skulle overholdes for at kapitalejerlån var lovlige, at kapitalejerlånet skulle kunne rummes inden for kapitalselskabets frie egenkapitals reserver. Der henvises i den forbindelse til SLL §180 stk. 2 med henblik på en beskrivelse af, hvordan udtrykket ”rummes inden for selskabets frie reserver” skal forstås. Ordlyden i SLL §180 stk. 2 er som følger:

”Som udbytte kan kun anvendes frie reserver, hvorved forstås beløb, som i selskabets senest godkendte årsregnskab er opført som overført overskud, og reserver, som ikke er bundet i henhold til lov eller vedtægter, med fradrag af overført underskud”.

Med afsæt i ovenstående måtte kapitalejrlånet altså ikke udgøre mere end hvad der kunne rummes af selskabets frie reserver, på den seneste af en generalforsamling godkendt årsrapport. Årsagen hertil var for at tilgodese selskabets kreditorer, da lånet med udgangspunkt i ovenstående, udelukkende vil være udgjort af midler, som under alle omstændigheder lovligt vil kunne blive udloddet af selskabet, og derfor under alle omstændigheder ikke tilfalde kreditorerne (Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016). Endvidere som det fremgår af ovenstående var det ligeledes et krav, at udlånet var foretaget på sædvanlige markedsvilkår. Det var økonomi- og erhvervsministeriets opfattelse, at der med dette menes, at lånet skulle ydes under samme betingelser med hensyn til forrentning, løbetid, afdrag og sikkerhedsstillelse som en uafhængig långiver ville give samme låntager ud fra dennes kreditværdighed (Besvarelse af spørgsmål 4 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget , 2009). Det vil altså derfor sige, at der skulle foretages en reel kreditvurdering af kapitalejeren, for at lånet vurderes at være foretaget på markedsvilkår. Årsagen til at lånet fra kapitalselskabet skulle være udlånt på sædvanlige markedsvilkår, var som tidligere nævnt for at tilgodese selskabets kreditorer. På denne måde var det sikret, at kapitalselskabet ikke udlåner midler til en kapitalejer, hvor det på forhånd kunne konkluderes at midlerne ikke ville blive tilbagebetalt, grundet manglende betalingsevne eller at midlerne udlånes på fordelagtige vilkår for kapitalejeren. Ligeledes blev det på denne måde også sikret, at lånet var ydet i kapitalselskabets interesse jf. SLL §127. Det var ledelsens ansvar at sikre, at de førnævnte nødvendige foranstaltninger var foretaget inden lånet ydes. Det fremgik af svaret fra økonomi- og erhvervsministeriet, at ledelsen til brug for generalforsamlingens beslutning i forbindelse med godkendelsen af lånet, skulle udarbejde en skriftlig redegørelse om baggrunden for udstedelsen af lånet og lånebetingelserne forbundet med lånet. Desuden skulle der foreligge en beskrivelse af konsekvenserne for selskabets solvens og likviditet for at sikre, at kapitalselskabet i overensstemmelse med SLL §115 pkt. 5 kunne indfri sine forpligtelser i takt med at de forfaldt (Besvarelse af spørgsmål 4 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget , 2009).

Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 2

Det fremgår af afsnittet ”Selskabslovens §210 stk. 2”, at endnu et af kravene for, at kapitalejrlån var lovlige var, at lånet skulle bemyndiges på en generalforsamling eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse af lånet på en generalforsamling. Ligeledes fremgik det af SLL §210 stk. 2 pkt. 2, at det på generalforsamlingen, skulle godkendes hvor stort et beløb som kunne udlånes samt hvilke lånebetingelserne der var

forbundet med lånet. Der skulle på generalforsamlingen hvor lånet bemyndiges fremlægges en redegørelse fra selskabets ledelse, som indeholder en beskrivelse af baggrunden for lånet og betingelserne som var tilknyttet lånet. Ligeledes skulle der på generalforsamlingen fremlægges en kreditvurdering af kapitalejeren for at sikre, at lånet ydes på sædvanlige markedsvilkår som nævnt i forrige afsnit. Yderligere skulle det centrale ledelsesorgan redegøre for hvordan udlånet påvirker selskabets likviditet og solvens for at sikre, at kapitalselskabet trods udlånet stadig havde det tilstrækkelige kapitalberedskab til at indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfaldt i henhold til SLL §115 pkt. 5. Endeligt fremgik det af SLL §210 stk. 2 pkt. 2, at lånet ikke måtte udgøre, mere end hvad der var godkendt på generalforsamlingen. Som tidligere nævnt var det, ledelsens ansvar at sikre at de førnævnte foranstaltninger var foretaget og var fremlagt på generalforsamlingen. Det fremgik af svaret fra Økonomi- og erhvervsministeriet, at det centrale ledelsesorgan kunne ifalde erstatningsansvar hvis de førnævnte nødvendige foranstaltninger ikke var foretaget i henhold til SLL §115 pkt. 4 (Besvarelse af spørgsmål 4 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget, 2009). Endvidere fremgik det af det fremsendte lovforslag, at revisorer i kapitalselskaber hvis årsregnskaber var underlagt revisionspligt skulle kontrollere, at betingelserne for at yde et lovligt kapitalejerlån var overholdt. I tilfælde af, at betingelserne ikke var overholdt, skulle der oplyses om i revisionspåtegningen at ledelsen kunne i falde erstatningsansvar som følge af misligholdelse af SLL §210 stk. 2 (Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016).

Selskabslovens §210 stk. 2 pkt. 3

Endvidere var endnu et af kravene for, at der efter de tidligere selskabsrettelige bestemmelser kunne ydes kapitalejerlån lovligt, at der først kunne træffes beslutning om at yde lånet efter, at kapitalselskabet havde aflagt sin første årsrapport. Årsagen hertil var, at som det fremgik af SLL §210 stk. 2 pkt. 1, måtte det ydet lån ikke udgøre mere end hvad der kunne rummes af kapitalselskabets frie reserver eller som lovligt kunne udloddes som udbytte. Kapitalselskaber har fra stiftelsen af ingen frie reserver, hvorfor det først var muligt efter det første regnskab, var aflagt at yde kapitalejerlånet.

Selskabslovens §212 - Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Som nævnt i forrige afsnit var transaktioner mellem et kapitalselskab, altså kapitalejerlån ulovlige medmindre bestemmelserne i §210 stk. 2 var opfyldt. I forlængelse af transaktioner nævnt i SLL §210 var der dog en anden type transaktioner, som blev benævnt sædvanlige

forretningsmæssige dispositioner. Det fremgik af SLL §212, at et kapitalselskab gerne direkte eller indirekte måtte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerheder for personkredsen nævnt i SLL §210, så længe, at før nævnte dispositioner var foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner var defineret som værende dispositioner som foretages løbende med uafhængige parter. Dette kunne f.eks. være almindeligt salg på kredit. Der skulle i forbindelse med vurderingen om hvorvidt der var tale om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, foretages en konkret vurdering om den eventuelle kredit ved salg af varen eller ydelsen, var den samme hvis salget var foretaget til en uafhængig tredje part (Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016).

Selskabslovens §215 - Tilbagebetaling af ulovlige kapitalejerlån

Som tidligere nævnt kunne kapitalejerlån både være lovlige og ulovlige selskabsretteligt. Hvis et kapitalselskab havde foretaget dispositioner, som var i strid med SLL §210, skulle beløbet tilbagebetales til kapitalselskabet i overensstemmelse med SLL §215. Det fremgik af SLL §215, at ulovlige kapitalejerlån straks skulle tilbagebetales til kapitalselskabet med et beløb som var pålagt en årlig rente svarende til den rente som til enhver tid er fastsat af RL §5 stk. 1 og 2 med et yderligere tillæg på 2%. Det fremgår af RL §5, at den årlige rente skal svare til Nationalbankens officielle udlånsrente henholdsvis d. 1. januar og d. 1. juli med et tillæg på 8 pct. Nationalbankens udlånsrente var d. 31.12.2024 2,75% (Nationalbanken officielle rentesatser, 2025). Det vil derfor sige, at efter tidligere selskabsret ville et ulovligt kapitalejerlån i et kalenderårsregnskab skulle forrentes med en rente på 12,75%. I tilfælde af, at det ydet lån ikke kunne tilbagebetales, fremgik det af SLL §215 stk. 2, at de personer som havde truffet beslutningen om at godkende dispositionen skulle indestå for det eventuelle tab som kapitalselskabet måtte lide.

Krav efter årsregnskabslovens bestemmelser

Udover ovenstående selskabsrettelige bestemmelser i forbindelse med ulovlige kapitalejerlån, er der i forlængelse heraf også en række bestemmelser og oplysningskrav som skal overholdes efter årsregnskabslovens bestemmelser i forbindelse med regnskabsaflæggelsen. Det fremgår af ÅRL §35A, at kapitalselskaber som har ydet kapitalejerlån i overensstemmelse med SLL §210, skal binde et beløb svarende til lånet på en reserve som benævnes ”Reserver for udlån og sikkerhedsstillelser” lånebeløbet skal derfor mindske reserven ”Overført resultat” eller en anden fri reserve sådan, at der ikke kan udloddes udbytte af samme midler. Yderligere fremgår

det af ÅRL §35A, at reserven ikke kan elimineres af virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde, end hvis der afdrages på kapitalejerlånet eller lånet ophører (Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016). Det er dog ikke et krav, at reserven udelukkende nedbringes ved, at kapitalejeren tilbagebetaler kapitalejerlånet da det også er muligt at nedbringe lånet ved udlodning af udbytte hvis selskabets frie reserver tillader det og dette godkendes på en efterfølgende generalforsamling. Der vil i denne situation være tale om udlodning af udbytte i andre værdi end kontanter, hvorfor der selskabsretteligt skal foretages en række foranstaltninger. Der skal i den forbindelse foretages en såkaldt omvendt vurderingsberetning i henhold til SLL §36-37. Årsagen til, at der skal foretages en såkaldt omvendt vurderingsberetning, er for at sikre at fordringen som udloddes til aktionæren reelt, ikke er mere værd, end hvad der er besluttet på generalforsamlingen hvor udbyttet er vedtaget eller hvad der kan rummes inde for selskabets frie reserver. Årsagen til, at vurderingsberetningen i forbindelse med udlodning bliver benævnt som en omvendt vurderingsberetning er, at SLL §36 er møntede på apportindskud af aktiver i et kapitalselskab, hvoraf der skal foretages en vurderingsberetning af de indskudte aktiver. I før nævnte tilfælde er der i stedet tale om aktiver som trækkes ud af kapitalselskabet, hvorfor denne kaldes for en omvendt vurderingsberetning (Erhvervsstyrelsen, 2022). Det er bestyrelsen og direktionens opgave at sikre, at før nævnte bliver dokumenteret tilstrækkeligt. Yderligere er der ved udlodning af udbytte i andre værdier end kontanter et dokumentationskrav som skal opfyldes. Med dette menes det, at den foretaget omvendte vurderingsberetning samt generalforsamlingsreferatet hvorpå udlodningen af udbyttet er vedtaget skal gemmes jf. bogføringslovens §12. Årsagen hertil er, at dette er dokumentationen for at registreringen i bogholderiet er foretaget korrekt jf. bogføringslovens §9. Ligeledes er dette også dokumentation for, at udbyttet er foretaget lovligt og i overensstemmelse med bestemmelserne for udlodning af udbytte i andre værdier end kontanter. Ligeledes har ledelsen pligt til at kunne dokumentere, at vurderingsberetningen var foretaget på tidspunktet for generalforsamlingens afholdelse (Erhvervsstyrelsen, 2022). Kapitalselskaber som har foretaget kapitalejerlån som var omfattet af SLL §210 skal også overholde bestemmelserne i ÅRL §73. Det fremgår af ÅRL §73, at kapitalselskaber som har tilgodehavender hos medlemmerne af kapitalselskabets ledelse, skal have en note med i den eksterne årsrapport, hvor der bliver oplyst om summen af tilgodehavender hos medlemmerne af selskabets ledelse fordelt på hver ledelseskategori. Det vil altså derfor sige, at hvis der er foretaget udlån til en aktionær, vil aktionæren skulle være en del af ledelsen, for at ÅRL §73 skal være overholdt. Yderligere skal det fremgå af hver ledelseskategori hvilken rentefod som lånet forrentes med og hvor meget der er tilbagebetalt i

årets løb. Yderligere fremgår det af ÅRL §73, at hvis der er foretaget nedskrivninger på fordringen hos ledelsesmedlemmet, skal der oplyses om nedskrivningen i noten. Ligeledes er der givet afkald eller delvist afkald på fordringen, skal der også oplyses om dette. Endvidere for at overholde de såkaldte skemakrav i årsregnskabslovens bestemmelser, skal tilgodehavender hos kapitalejere og ledelsen præsenteres særskilt i balancen jf. ÅRL §23. Herudover skal selskaber i regnskabsklasse C eller derover være opmærksomme på bestemmelserne i ÅRL §98C. Her kræves det, at der skal oplyses om alle de transaktioner som har fundet sted mellem kapitalselskabet og dennes nærtstående medmindre disse er foretaget på markedsvilkår i henhold til ÅRL §98C stk. 7. I tilfælde af ulovlige aktionærlån bør ledelsen overveje om der bør oplyses om alle transaktioner mellem kapitalselskabet og aktionæren eller om der blot skal oplyses om transaktionerne som har resulteret i det ulovlige kapitalejerlån, altså de transaktioner som ikke er foretaget på sædvanlige markedsvilkår (FSR - Danske revisorer, 2019). Dog var det ikke udelukkende det regnskabsaflæggende kapitalselskab, som var underlagt en række særlige bestemmelser i forbindelse med kapitalejerlån. Det fremgik af lovforslaget nr. L23, at revisorer i tilfælde hvor selskaber var underlagt revisionspligt, havde pligt til at undersøge om betingelserne i SLL §210 var overholdt (Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016). Er dette ikke tilfældet, havde revisorer i henhold til bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklærings §7 pligt til at give supplerende oplysninger i sin revisionspåtegning om, at der var foretaget kapitalejerlån i strid med SLL §210 og at ledelsen kunne ifalde ansvar som følge heraf.

Delkonklusion - Tidligere selskabsrettelig håndtering af kapitalejerlån

Som det fremgår af ovenstående afsnit, har det tidligere under en række forudsætninger, været lovligt for kapitalselskaber af udlåne midler til personkredsen som fremgik af SLL §210 og dennes nærtstående parter. Ligeledes var det et krav, at kapitalejerlån altid skulle foretages på markedsvilkår for, at disse kunne betragtes som lovlige. Kravene for, at det var lovligt at lave udlån til en kapitalejer var, at udlånet skal kunne rummes indenfor kapitalselskabets frie reserver, beslutningen om at yde udlånet skulle foretages på en generalforsamling og ligeledes skulle selskabet have aflagt sin første årsrapport. Disse restriktioner var foretaget for at beskytte kapitalselskabets kreditorer og interesser. Udover førnævnte krav skulle ledelsen foretage en række øvrige foranstaltninger for, at udlånet kunne betragtes som værende udlånt på markedsvilkår. Heriblandt skulle der foretages en kreditvurdering af kapitalejeren for at sikre, at kapitalejeren kunne overholde lånebetingelserne som var forbundet med lånet. Det var ledelsens ansvar at sikre at ovennævnte betingelser var opfyldt for at kapitalejerlånet kunne

ydes lovligt. Dette resulterede i, at revisorer havde pligt til at undersøge om ovenstående betingelser var overholdt. Som følge heraf havde revisorer i kapitalselskaber som var underlagt revisionspligt, pligt til at oplyse i sin revisionspåtegning i tilfælde hvor der var foretaget kapitalejerlån i strid med SLL §210. Ulovlige kapitalejerlån kunne også have en række u hensigtsmæssige konsekvenser for kapitalejere. Årsagen hertil, var at kapitalejerlån som var foretaget i strid med SLL §210 skulle forrentes med en rente svarende til nationalbankens udlånsrente plus et yderligere tillæg på 10%. I kalendersårsregnskab vil dette resultere i en rente på 12,75%, hvilket kunne have store konsekvenser for kapitalejere som havde foretaget dispositionerne i uvidenhed. Dog var det ikke alle transaktioner mellem kapitalejere og kapitalselskaber som blev betragtet som kapitalejerlån. I henhold til SLL §212, var det tilladt for kapitalselskaber at foretage transaktioner med kapitalejere uden, at disse betragtes som kapitalejerlån, hvis der var tale om transaktioner som var foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Ændring af selskabslovens bestemmelser

Som tidligere nævnt har Regeringen med virkning fra d. 1. januar 2025 vedtaget nogle nye ændringer af selskabslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån med lovforslag nr. L72. Det fremgår af det vedtagne lovforslag, at Regeringen vil ophæve SLL §210-212 samt tilpasse ordlyden i SLL §215. Dette betyder, at der derfor ikke længere i forbindelse med kapitalejerlån skal foreligge formelle krav om, at lånet skal kunne rummes indenfor kapitalselskabets frie reserver, samt at lånet skal vedtages på en generalforsamling og at kapitalselskabet skal have aflagt sin første årsrapport. Yderligere resulterer ophævelsen af SLL §210 ligeledes også i, at den selskabsrettelige definition af nærtstående parter er ophævet. Kravet om omklassificering af egenkapital til reserven ”Reserve for udlån og sikkerhedsstillelser” ophæves også. Som følge heraf, har revisorer ikke længere pligt til at undersøge om kapitalejerlån overholder de tidligere krav, hvorfor revisorer ikke længere har pligt til at oplyse om misligholdelsen af SLL §210 i deres påtegning. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at en ophævelse af SLL §210-212 ikke mindsker beskyttelsen af kreditorerne. Årsagen hertil er, at det centrale ledelsesorgan stadig i henhold selskabslovens bestemmelser er underlagt pligt til at sikre, at kapitalselskabet til enhver tid, har det fornødne kapitalberedskab til at betale sine forpligtelser i takt med, at de forfalder jf. SLL §115-118. Overholdes bestemmelserne ikke i SLL §115-118, kan det centrale ledelsesorgan ifalde ansvar i henhold til SLL §179. Ligeledes må det centrale ledelsesorgan ikke træffe beslutninger som er i strid med beslutninger truffet på en eventuel generalforsamling eller kapitalselskabets vedtægter. Herudover har det centrale ledelsesorgan stadig pligt til at

sikre at lånet er i kapitalselskabets interesse, hvorfor der altså stadig skal foretages en kreditvurdering af låntageren. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det tidligere krav om at lånet skal kunne rummes indenfor kapitalselskabets frie reserver stadig indirekte bliver overholdt gennem det centrale ledelsesorgans pligt til at sikre, at kapitalselskabet besidder den fornødne kapital til indfri sine forpligtelser i takt med, at de forfalder (Lovforslag nr. L72 som fremsat d. 5. november 2024, 2024). Yderligere som følge af ophævelsen af SLL §210, er ordlyden i SLL §215 også blevet ændret. Dette har resulteret i, at selskabsrettelige kapitalejerlån ikke længere skal forrentes svarende til renten oplyst i afsnittet ”Selskabslovens §215 - Tilbagebetaling af ulovlige kapitalejerlån”. Erhvervsstyrelsen har oplyst, at forrentning af ulovlige aktionærlån opstået i 2024 stadig skal forrentes svarende til satsen i §SLL 215 indtil d. 31.12.2024. Dette betyder dog ikke, at der ikke skal ske forrentning af kapitalejerlån opstået efter d. 1.1.2025, da disse naturligvis stadig skal forrentes for at være indgået på markedsvilkår eller på bedre vilkår end markedsvilkår for kapitalselskabet (Erhvervsstyrelsen, 2025). Yderligere skal årsregnskabslovens skemakrav stadig overholdes hvorfor tilgodehavender hos kapitalejere stadig skal fremgå særskilt i balancen. Ligeledes er notekravet i ÅRL §73 stadig gældende. Som tidligere nævnt har revisorer ikke længere pligt til at undersøge og oplyse om kravene til at kapitalejerlån er overholdt. Dette betyder dog ikke, at revisorerne undersøgelsespligt i forbindelse med kapitalejerlån bortfalder med lovforslaget. Årsagen hertil er, at revisorer i stedet har pligt til at undersøge om det centrale ledelsesorgan har overholdt sine førnævnte pligter. Revisorer har altså derfor stadig pligt til at oplyse om, at ledelsen kan ifalde ansvar i tilfælde hvor kapitalejerlån bliver ydet, uden at ledelsen har overholdt sine pligter forbundet hermed. Herudover har revisorer ligeledes stadig pligt til at oplyse om misligholdelsen af skattelovgivning, som følge af den manglende indeholdelse af kildeskat på kapitalejerlånet, projektet vil belyse dette næmere i senere afsnit (Lovforslag nr. L72 som fremsat d. 5. november 2024, 2024).

Skatterettelig håndtering af kapitalejerlån - Ligningslovens §16E

I modsætning til den selskabsrettelige håndtering, har den skatterettelige håndtering af kapitalejerlån ikke haft væsentlige ændringer siden september måned 2012, med indførslen af ligningsloven §16E, som gjorde kapitalejerlån ulovlige i et skattemæssigt henseende. For bedre at kunne analysere forskellene mellem den skatteretlige håndtering og den selskabsrettelige håndtering af kapitalejerlån, har det følgende afsnit til formål at belyse de skatteretlige bestemmelser vedrørende kapitalejerlån. Projektet vil gøre dette ved at gennemgå ligningslovens §16E samt den juridiske vejledning som er skattestyrelsens fortolkning af

skatteretlige bestemmelser. Yderligere vil projektet inddrage afgørelser og bindende svar fra skattestyrelsen med henblik på at fortolke hvad praksis indenfor området er.

Som tidligere nævnt, er de skatteretlige bestemmelser vedrørende kapitalejrlån reguleret af LL §16E. Ordlyden i LL §16E er som følger:

”Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skatte Lovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.”

Hvem er omfattet

Det fremgår af LL §16E at der er tale om en långiver og en låntager. Ved aktionærlån omfattet af LL §16E vil kapitalselskabet være långiver mens aktionæren vil være låntager. Det fremgår af LL §16E at kapitalselskaber som er omfattet af selskabsskattelovens §1 stk. 1 nr. 1 eller 2 er omfattet. Ordlyden i selskabsskattelovens §1 stk. 1 nr. 1 og 2 er som følger:

”Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:

- 1. Indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber,*
- 2. Andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, selskaber omfattet af § 2 C og registrerede selskaber med begrænset ansvar,(...)”*

Derfor med afsæt i selskabsskattelovens §1 stk. 1 nr. 1 og 2 fremgår det at alle aktie- og anpartsselskaber samt øvrige kapitalselskaber hvor ingen af selskabsdeltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser og som fordeler overskuddet i forhold selskabsdeltagernes indskudte kapital er omfattet af LL §16E. Det vil derfor sige, at der her er tale om virksomhedsformer med begrænset hæftelse, så som visse erhvervsdrivende foreninger og andelsselskaber i henhold til lov om erhvervsdrivende virksomheders §3. Herudover falder de såkaldte skattemæssige transparente enheder såsom partnerselskaber, kommanditselskaber og interessentskaber også i selskabsskattelovens §1 stk. 1 nr. 1 og 2, trods at komplementaren i disse virksomhedsformer hæfter personligt. Årsagen hertil er, at kommanditisterne hæfter begrænset og beskatningen hos de skattemæssige transparente enheder sker personligt hos de

enkelte ejere, alt efter deres andel af selskabskapitalen. Yderligere fremgår det i henhold til selskabsskatteloven §1 stk. 1 nr. 2, at filialer af udenlandske virksomheder og skattemæssige transparent enheder som er registreringspligtige og som har vedtægtsmæssigt hjemsted eller ledelsens sæde i Danmark også er omfattet jf. selskabsskattelovens §2C. Ligeledes fremgår det af LL §16E, at selskaber med karakter af førnævnte i udlandet som direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person også er omfattet. Det fremgår af ligningslovens §16E, at der vil være tale om ulovlige kapitalejrlån, hvis førnævnte selskaber yder lån til fysiske personer som, har en relation til selskabet beskrevet i LL §2. Ordlyden i LL §2. er som følger:

”Skattepligtige,

- 1. Hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,*
- 2. Der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,*
- 3. Der er koncernforbundet med en juridisk person,*
- 4. Der har et fast driftssted beliggende i udlandet,*
- 5. Der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller*
- 6. Der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 4,”*

Det vil altså derfor sige med afsæt i LL §2, pkt. 1, at alle kapitalselskaber mv. som er omfattet af selskabsskattelovens §1 stk. 1 nr. 1 og 2, som yder lån til fysiske personer som, udøver bestemmende indflydelse over dem er omfattet af LL §16E. Det fremgår af skattestyrelsens juridiske vejledning, at bestemmende indflydelse er defineret som værende direkte eller indirekte ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder som udgør mere end 50% af selskabskapitalen. Ligeledes fremgår det af den juridiske vejledning, at indirekte ejerskab f.eks. kan være et ejerskab gennem et mellemholdingselskab. Det fremgår af den juridiske vejledning, at det ikke udelukkende er den enkelte aktionærs ejerandel eller andel af stemmerettighederne som skal være over 50%, men hvis denne i fællesskab med nærtstående parter til sammen besidder mere end 50% af stemmerettighederne, vil der foreligge bestemmende indflydelse. Det vil altså derfor sige, at det ikke udelukkende er udlån til aktionæren som er omfattet, men også udlån til dennes nærtstående (Jurdiske vejledning 2025 C.D.11.1.2.2 Hvornår er der bestemmende indflydelse Indhold version 3.14 - 31.01, 2025). Det er dog her væsentligt at bemærke, at nærtstående parter ikke kan blive beskattet af et ulovligt aktionærlån hvis disse ikke ejer aktier eller anparter i kapitalselskabet. I disse tilfælde vil udlånet blive beskattet hos

aktionæren selv, da det er skattestyrelsens opfattelse, at lånet anses at have passeret aktionærens privatøkonomi (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Det følgende afsnit vil komme nærmere ind på, hvordan nærtstående parter er defineret i et skattemæssigt henseende.

Nærtstående parter efter ligningslovens bestemmelser

Som tidligere nævnt, er det ikke udelukkende udlån til en aktionær som er omfattet, men også dennes nærtstående parter. Ligeledes i forbindelse med en vurdering af om der foreligger bestemmende indflydelse skal der også tages højde for ejerandel og stemmerettigheder hos aktionærens nærtstående parter. Nærtstående parter er efter de skatteretlige bestemmelser defineret i LL §16H stk. 6 pkt. 3. Ordlyden i LL §16H stk. 6 pkt. 3 er som følger:

”(...)Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold.(...)”

Det vil derfor med afsæt i ovenstående betyde, at aktionærlån eller ejerandel og stemmerettigheder hos aktionærens ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og deres ægtefæller samt stedbørn og adoptivbørn også er omfattet af LL §16 E og ville skulle medtages i en vurdering af om der foreligger bestemmende indflydelse. Yderligere vil kapitalejerlån til en af førnævnte personer ligeledes også være omfattet af LL §16E. Med afsæt i ovenstående vil det altså sige, at søskende, deres børn og ægtefæller samt aktionærens samboende/kæreste med afsæt i LL §16H stk. 6. pkt. 3 ikke er omfattet. Dog er dette ikke altid tilfældet, da skatterådet tidligere i et bindende svar fandt hjemmel til at definere en eneanpartshavers bror som værende nærtstående part til aktionæren. Sagen omhandlede et selskab som ønskede at udstede et rentefrit personalelån til en ansat, som i denne situation var eneanpartshaverens bror. Eneanpartshaverens bror har tidligere været ansat som studentermedhjælper i selskabet og har arbejdet 50-60 timer om måneden. Efterfølgende er broren blevet fuldtidsansat i selskabet. Med afsæt i dette er det eneanpartshaverens opfattelse, at broren er at betragte som værende ansat og som følge heraf har han ret til personalegoder såsom personalelån mv. Dog fandt skatterådet som følge af, at selskabet ikke tidligere har udstedt personalelån til medarbejder, at lånet udelukkende er udsprunget som følge af eneanpartshaverens personlige relation til broren. Med afsæt i dette er det skatterådets opfattelse, at lånet ville være udstedt til en nærtstående part i henhold til LL §16H stk. 6 pkt. 3 og som følge heraf ville lånet være omfattet af LL §16E (Skattestyrelsen - SKM2024.14.SR, 2024). Yderligere har skatterådet i et andet bindende svar ladet en aktionærs samlever falde i definitionen som nærtstående part, trods samlevende ikke positivt fremgår af LL §16H stk. 6

pkt. 3. I denne sag havde aktionæren påtænkt sig at låne penge fra sit helejede selskab H1 ApS til H2 II ApS som er ejet af hans samlevers holdingselskab H2 ApS. Dispositionen ønskes foretaget med henblik på at tilbagebetale et lån til samleveren i samleverens kapitalselskab H2 II ApS. Skatterådet fandt med afsæt i tidligere sager inden for området, at der ikke forelå nogen form for forretningsmæssig begrundelse for H1 ApS til at foretage dispositionen og som følge heraf kunne lånet ikke anses for at være foretaget i kapitalselskabets interesse. Yderligere fandt skatterådet, at den eneste årsag til lånet ønskes foretaget fra H1 ApS er med afsæt i aktionærens personlige relation til samleveren. Skatterådets opfattelse var derfor at lånet ville passere aktionærens privatsfære og at der som følge heraf vil være tale om et indirekte lån til aktionæren (Skatterådet - SKM2024.532.SR, 2024). Førnævnte afgørelse indikerer derfor, at der fra skattestyrelsens side med afsæt i LL §16H stk. 6 pkt. 3 ikke er tale om en udtømmende liste af nærtstående parter, men at de bagvedliggende omstændigheder omkring hvem udlånet er til og forudsætningerne for lånet, er lige så relevante i vurderingen, om hvorvidt der er tale om en nærtstående part.

Undtagelser til ligningslovens §16E

Som tidligere nævnt vil lån til aktionærer med bestemmende indflydelse og dennes nærtstående parter være omfattet af ligningslovens §16E. Dog fremgår der en række undtagelser hertil af LL §16E, her er der tale om følgende undtagelser:

”(...)1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.”

Det fremgår af ovenstående, at lån som ydes som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabslovens §206 stk. 2 pkt. 1 og 2. ikke er omfattet af LL §16E, hvorfor der i forbindelse med lån af disse typer ikke skal beskattes i henhold til LL §16E. Det følgende afsnit har til formål af analyser, hvordan sædvanlige forretningsmæssige dispositioner skatteretteligt er defineret. Projektet vil ikke nærmere belyse undtagelserne om sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller lån som led i selvfinansiering.

Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner skatteretteligt

Som tidligere nævnt er dispositioner som er foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner ikke omfattet af LL §16E. Det fremgår af den juridiske vejledning, at der ved sædvanlige forretningsmæssige dispositioner skal forstås en aktionærs almindelig samhandel med et kapitalselskab på sædvanlige kreditvilkår. Det vil altså derfor sige, at der i forbindelse med en aktionærs samhandel med et kapitalselskab, skal foretages en konkret vurdering om at, salget til aktionæren er foretaget i overensstemmelse med selskabets almindelige forretningsbetingelser med uafhængige tredjemand. Er salget sket med længere kredittid end kapitalselskabets øvrige forretningsmæssige dispositioner, finder skattestyrelsen hjemmel til at beskatte dette efter bestemmelserne i LL §16E. Yderligere hvis omfanget af dispositioner med uafhængige tredjemand er meget begrænset, kan skattestyrelsen efter en konkret vurdering finde hjemmel til at beskatte dispositionen som et ulovligt aktionærlån trods, at dette er foretaget i overensstemmelse med selskabets forretningsbetingelser. Ligeledes som det var tilfældet i det bindende svar fra skatterådet med SKM nr. SKM2024.14.SR, kan der blive tale om et aktionærlån, hvis selskabet ikke tidligere har foretaget lignende dispositioner med uafhængige tredjemænd (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Derfor med afsæt i ovenstående, kan det konkluderes, at der med forretningsmæssige dispositioner henvises til dispositioner som et kapitalselskab løbende foretager i forbindelse med den daglige drift. Ligeledes er kredittiden på transaktionerne heller ikke uvæsentlige. Er salget sket med længere kredittid end kapitalselskabets almindelige forretningsbetingelser, kan skattestyrelsen finde hjemmel til at beskatte dette efter bestemmelserne i LL §16E.

Fejlekspeditioner, omgørelse og bagatelgrænser

Udover førnævnte undtagelser, fremgår det også af den juridiske vejledning, at aktionærlån som er foretaget som led i fejlekspeditioner og omgørelser ikke vil være omfattet af LL §16E, hvis disse tilbagebetales eller hvis aktionæren får lov til at omgøre dispositionen. Det følgende afsnit har til formål at belyse fejlekspeditioner, projektet vil ikke komme nærmere ind på omgørelser vedrørende aktionærlån. Det fremgår af den juridiske vejledning, at der ved fejlekspeditioner er tale om f.eks. overførsel af penge som er blevet overført ved en fejl (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Et eksempel på en fejlekspedition fremgår af det bindende svar afgivet fra skatterådet i forbindelse med SKM2025.65.SR. Spørger var i dette tilfælde en anpartshaver og hans anpartsselskab. Det blev oplyst af anpartshaveren, at han i forbindelse med et møde selskabets bankrådgiver aftalte, at der i selskabet skulle oprettes en højrentekonto og at der

skulle indskydes et beløb fra selskabets driftskonto på den nyligt, oprettede højrentekonto. Højrentekontoen blev dog oprettet i anpartshaverens navn og ikke selskabets navn. Anpartshaveren opdager dette efter 2 måneder og overføre beløbet tilbage til selskabet. Det var skatterådets opfattelse med afsæt i det oplyste af selskabets bankrådgiver, at der var tale om en aftale mellem banken og selskabet samt at aftalen var indgået med henblik på at skabe afkast for selskabet. Konklusionen herpå blev derfor, at der var tale om en fejlekspedition foretaget af selskabets pengeinstitut, og som følge heraf skulle anpartshaveren ikke beskattes af hævnningen efter LL §16E, trods at der gik 2 måneder inden anpartshaveren tilbageførte pengene (Skatterådet - SKM2025.65.SR, 2025). Yderligere med afsæt i tidligere afgørelser fra skat, er tiden indtil berigtigelse af fejlekspeditionen ikke uvæsentlige for skattestyrelsen. Dette fremgår af det bindende svar afgivet fra skatterådet i sagen med SKM nr. SKM2018.356.SR. Her er der tale om et anpartsselskab som angiveligt fejlagtig har overført et beløb til anpartshaveren. Det var anpartshaverens opfattelse, at der var tale om en fejlekspedition. Dog fandt skatterådet med afsæt i, at der gik næsten fire måneder indtil, at anpartshaveren anmodet hans bankforbindelse om berigtigelse af overførslen, at der her ikke var tale om en fejlekspedition (Skatterådet - SKM2018.356.SR, 2018). Det fremgår af den juridiske vejledning, at der med afsæt i skatteministeriets svar til skatteudvalget på spørgsmål 526 af d. 13. juni 2013 i forbindelse med aktionærlån ikke foreligger nogen form bagatelgrænse i forbindelse med skattepligtige hævnninger. Det vil altså sige, at en aktionær skal beskattes af alle former for f.eks. småindkøb på firmakort mv. Dog fremgår det, af den juridiske vejledning at aktionærer ved eventuelle forretningsrejser mv. gerne må foretage såkaldte rejseafregninger i tilfælde hvor selskabet har foretaget udlæg for aktionæren på forretningsrejsen. Der vil dog i dette tilfælde skulle være tale om en konkret vurdering af udlægget mv. Yderligere fremgår det af den juridiske vejledning, at aktionærer som har fordringer mod et kapitalselskab på anfordringsvilkår, løbende kan foretage private hævnninger, hvis disse hævnninger løbende i bogføringen konteres som nedskrivning på fordringen uden at der opstår et aktionærlån. Er dette ikke tilfældet eller resultere de løbende hævnninger i en gæld til kapitalselskabet vil der være tale om et aktionærlån (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025).

Beskatning af aktionærlån omfattet af LL §16E

Som tidligere nævnt, skal udlån fra et kapitalselskab til en aktionær og dennes nærtstående beskattes efter ligningslovens bestemmelser. Følgende fremgår af LL§ 16E:

”Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til

en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt(...)"

Som det fremgår af ovenstående, skal alle lån ydet til en aktionær fra et kapitalselskab, beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt. Det vil altså derfor sige, at selskabsrettelige fordringer fra kapitalselskabet til aktionæren som er lovlige, skatteretteligt skal omkvalificeres til en hævning, hvoraf aktionæren skal beskattes. Lånet bliver derfor i stedet behandlet som en overførsel af værdier fra kapitalselskabet til aktionæren eller dennes nærtstående også kaldet for et maskeret udbytte (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Et eksempel på en skattepligtig hævning kunne være en aktionær som ikke er ansat i kapitalselskabet hvoraf han udover bestemmende indflydelse. Aktionæren har fået stillet fri bil til rådighed af kapitalselskabet. I dette tilfælde bliver aktionæren ikke beskattet af den frie bil gennem sin løn da aktionæren ikke er ansat i kapitalselskabet, hvorfor der er tale om en skattepligtig hævning, hvoraf aktionæren skal beskattes. Det fremgår af statsskattelovens §4, hvilke indtægter som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det fremgår heraf, at der ikke udelukkende er tale om faktiske pengeoverførsler, men også formuegoder af pengeværdier som skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Yderligere fremgår det af LL §16A stk. 2 nr. 1, at alt som udloddes fra et kapitalselskab til sin aktionær skal medtages ved indkomstopgørelsen dog med undtagelse af det nævnte i LL §16A stk. 3 (Laursen, et al., 2023).

Derfor med afsæt i ovenstående eksempel, har selskabet selskabsretteligt en fordring mod kapitalejeren som følge af den manglende beskatning af den frie bil. Derfor vil denne fordring skatteretteligt blive behandlet som en hævning uden tilbagebetalingspligt, hvoraf aktionæren skal betales skat. Dette korrigeres i praksis på to forskellige måder. Enten ved at fikse en lønindkomst hos aktionæren svarende til værdien af den frie bil, hvis en række forudsætninger er opfyldt eller ved udlodning af udbytte. Som følge af, at aktionæren i ovenstående eksempel ikke er ansat i selskabet, er det ikke muligt at fikse en lønindkomst hos aktionæren. Der vil derfor i dette tilfælde være tale om et udbytte der jf. LL §16A er skattepligtigt og som følge heraf skal medtages i aktionærens indkomst opgørelse. I forbindelse med ovenstående følger en række forhold og bestemmelser som skal være overholdt. Projektet vil komme nærmere ind på dette i senere afsnit. Yderligere da der er tale om en hævning uden tilbagebetalingspligt, vil en tilbagebetaling af lånet ikke ophæve beskatning, men i stedet resultere i en række uheldige konsekvenser for aktionæren. Årsagen til at tilbagebetaling ikke ophæver beskatning, er at

skattestyrelsen ved at beskatte lånet som løn eller udbytte vil fjerne incitamentet til at udbetale løn eller udbytte i form af lån. Hvis en tilbagebetaling af lånet i imidlertid ophæver beskatning, bortfalder dette formål (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Det er ligeledes i den forbindelse væsentligt at bemærke at der ved tilbagebetaling af fordringen, vil være tale om et tilskud til kapitalselskabet, da aktionæren tilfører selskabet midler uden at modtage et gældsbevis. Dette vil som udgangspunkt være skattepligtigt for kapitalselskabet i henhold til statsskattelovens §4. Dog med afsæt i LL §16E stk. 2 fremgår det, at disse tilbagebetalinger er undtaget skattepligten. Projektet vil belyse konsekvenserne ved tilbagebetaling af skattepligtige hævninger i et senere afsnit.

Renteudgifter og renteindtægter på aktionærlånet

Forudsættes det at der i forbindelse med et lovligt udstedt kapitalejerlån, er beregnet rente heraf, skal denne rente håndteres anderledes skatteretteligt end selskabsretteligt. Det fremgår af statsskattelovens §6, hvilke omkostninger som kan fradrages i den skattepligtige indkomst, de såkaldte driftsomkostninger. Det fremgår af statsskattelovens §6 litra e, at renter af prioriteter og anden gæld, kan fradrages i den skattepligtige indkomst. Med afsæt i dette, skal der foreligge kapitalselskabet en reel retlig forpligtelse til betaling af såvel gæld som renter. Derfor som følge af, at aktionærlånet skatteretteligt som tidligere nævnt omkvalificeres til en hævning, foreligger der ikke nogen reel retlig forpligtelse til betaling af gæld og renter, hverken for kapitalselskabet eller for aktionæren. Derfor vil der ikke kunne opnås skattemæssigt fradrag for eventuelle renter der er pålagt lånet hos aktionæren. Dette betyder dog ikke at renteindtægten hos selskabet ikke er skattepligtigt. Renteindtægten betragtes ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst som et tilskud, hvoraf der skal betales skat i henhold til statsskattelovens §4 (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Som tidligere nævnt er der foretaget ændring af selskabslovens bestemmelser hvorfor SLL §210-212 er blevet ophævet med virkning fra d. 1. januar 2025. Dette har ligeledes også haft en afsmittende effekt på de tidligere rentekrav i SLL §215. Tidligere skulle ulovlige aktionærlån forrentes med en rente svarende til denne oplyst i afsnittet ”Selskabslovens §215 - Tilbagebetaling af ulovlige aktionærlån”. Dog som følge af ophævelsen af SLL §210 er ordlyden i SLL §215 også blevet ændret, hvorfor aktionærlån ikke pålægges tillægsrenter mv. som efter de tidligere bestemmelser. Dette resulterer dog ikke i, at renter fra lovlige selskabsrettelige aktionærlån stadig kan forekomme. Årsagen hertil er at transaktioner mellem nærtstående parter altid skal foretages inden for såkaldte armslængde vilkår, hvorfor fordringen vil skulle forrentes på markedsvilkår. I den forbindelse vil førnævnte bestemmelser

og håndtering af renterne heraf stadig være gældende. Herudover er det væsentligt at bemærke at, de selskabsrettelige rentetilskrivninger af et selskabsretteligt lovligt aktionærlån, ikke vil resultere i en yderligere skattepligtig hævning. BDO statsautoriseret revisionsaktieselskab har i forbindelse med udsendelsen af lovforslag nr. L199 i bilag 16 spurgt skatteministeriet hertil. Skatteministeriet har i den forbindelse oplyst, at det er deres opfattelse at en forrentning af et aktionærlån, ikke medfører en ny hævning hvis de tilskrevne renter betales på sædvanlige vilkår (Skatteministeriet L199 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolloven og kildeskatteoven. Bilag 16, 2012). Det fremgår af den juridiske vejledning, at det er skattestyrelsens opfattelse, at der vil være tale om et nyt aktionærlån, hvis de tilskrevne renter ikke tilbagebetales inden udløbet af oplysningsfristen for indkomståret hvori aktionærlånet er opstået (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Det skal dog nævnes, at hvis aktionæren ikke kan eller ønsker at tilbagebetale renterne, er der mulighed for, at lade aktionæren beskattes af denne ved, at udbetale denne som løn eller udlodde denne med udbyttet, for at sikre at der ikke opstår en yderligere skattepligtig hævning.

Delkonklusion skatterettelig håndtering af kapitalejerlån

Som tidligere nævnt i de forrige afsnit, er de skatterettelige bestemmelser vedrørende aktionærlån reguleret af bestemmelserne i LL §16E. Det fremgår heraf, at alle lån ydet til aktionær med bestemmende indflydelse i et kapitalselskab omfattes af selskabsskatteovens §1 stk. 1 nr. 1 og 2 er ulovlige i et skattemæssig henseende. Dog er det ikke udelukkende aktionæren som er omfattet af LL §16E men også dennes nærtstående. Det fremgår af LL §16H stk. 6 pkt. 3, at en aktionærs nærtstående er bestående af aktionærens ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn og deres ægtefæller samt stedbørn og adoptivbørn. Dog med afsæt i afgørelserne fra skatterådet, kan det konkluderes af listen i LL §16H stk. 6 pkt. 3 ikke er en udtømmende liste, da omstændighederne bag en disposition, kan resultere i at aktionæren bliver beskattet af et indirekte udlån til en part som ikke positivt fremgår af LL §16H stk. 6 pkt. 3. Yderligere fremgår det af LL §16E at dispositioner som er foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner ikke er omfattet. Definitionen af sædvanlige forretningsmæssige er af skattestyrelsens opfattelse, dispositioner som ydes på samme kreditvilkår som kapitalselskabet yder til uafhængige parter. Yderligere er det også skattestyrelsens opfattelse, at hvis der foretages dispositioner, af en karakter som selskabet ikke har foretaget før, i lighed med denne i SKM2024.14.SR, vil der også være tale om en skattepligtig hævning omfattet af LL §16E. Ligeledes fremgår det som en del af praksis, at eventuelle aktionærlån opstået som led i fejlekspektion ikke er omfattet af LL §16E. Dog er

det ikke nødvendigvis nok, at aktionæren blot oplyser, at dispositionen er en fejlekspedition. Med afsæt i SKM2018.356.SR og SKM2025.65.SR er det skattestyrelsens opfattelse, af tid er en væsentlig faktor i forbindelse med fejlekspeditioner. Har aktionæren umiddelbart kort tid efter udvist hensigt til at berigtige fejlekspeditionen er det skattestyrelsens opfattelse, at der er tale om en fejlekspedition. Modsætningsvis hvis aktionæren først berigtige fejlekspeditionen noget tid efter dispositionen er foretaget, vil der være tale om et lån omfattet af LL §16E. Ligeledes fremgår det af LL §16E at lån som er ydet til fysiske personer, behandles efter skattelovgivnings almindelige regler omkring hævninger uden tilbagebetalingspligt. Som følge af den skatteretlige klassifikation af lånet, eksisterer der skatteretligt ikke en fordring mellem kapitalselskabet og aktionæren, men der er i stedet tale om en hævning uden tilbagebetalingspligt eller en overførsel af værdier fra kapitalselskabet til aktionæren. Skattestyrelsens praksis på dette område er at beskatte overførslen som løn eller udbytte. Yderligere da der er tale om en hævning uden tilbagebetalingspligt, vil en tilbagebetaling af den selskabsretlige fordring eller overførslen fra kapitalselskabet ikke ophæve beskatningen, men vil i stedet resultere i nogle u hensigtsmæssige konsekvenser for kapitalejeren. Yderligere opnås der heller ikke fradrag hos aktionæren for eventuelle rentetilskrivninger på selskabsretlig lovlig aktionærlån, ligesom renten fra fordringen er skattepligtig hos kapitalselskabet. Efter de tidligere selskabsretlige bestemmelser forekom der et rentetillæg i forbindelse med selskabsretligt lovlig kapitalejerlån. Dette er dog blevet ophævet i forbindelse med ændringen af de selskabsretlige bestemmelser vedrørende kapitalejerlån. Dette betyder dog ikke at aktionærlån ikke forrentes, da transaktioner mellem nærtstående parter til stadighed skal foretages på markedsvilkår. Aktionærer som har foretaget dispositioner selskabsretligt som resultere i ulovlige skattemæssige hævninger skal derfor være opmærksomme på at få tilbagebetalt rentetilskrivninger på fordring inden, at oplysningsfristen for indkomståret hvori den skattemæssige hævning er foretaget, for at undgå en ny skattemæssig hævning. Alternativt kan aktionæren også lade sig beskatte af rentetilskrivningen som løn eller udbytte.

Sammenligning af selskabsloven og ligningslovens bestemmelser

Som det er identificeret løbende igennem projektet, er der efter ændringen af selskabslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån opstået en yderligere distancering mellem selskabsloven og ligningslovens bestemmelser vedrørende kapitalejerlån. Årsagen hertil er, at det efter gældende lov selskabsretligt er lovligt for en aktionær at foretage dispositioner, som resulterer i, at kapitalselskabet vil have en fordring mod kapitalselskabets ledelse eller

kapitalejere. Yderligere er den tidligere definition af nærtstående parter som fremgik af SLL §210 ophævet. Selskabsrettelige fordringer vil typiske medmindre disse er omfattet af undtagelserne til LL §16E resultere i skattepligtige hævninger, trods at disse selskabsretteligt er lovlige. Undtagelserne til LL §16E er bestående af hævninger som er foretaget som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner eller fejlekspeditioner som bliver korigeret rettidigt. Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er skatteretligt defineret som værende en aktionærs samhandel med et kapitalselskab hvor dette sker under samme forretningsmæssige betingelser som kapitalselskabets øvrig samhandel med uafhængige tredjemand, hvilket læner sig op ad den tidligere definition i SLL §212. Selskabsrettelige fordringer kan rettes mod ledelsesmedlemmer og personerne som nævnt i den tidligere SLL §210, uanset om de besidder ejerandele i kapitalselskabet eller ej. Her er der ikke sammenhæng mellem de skatteretlige og selskabsrettelige bestemmelser. Skatteretligt er det udelukkende aktionærer som udover bestemmende indflydelse over kapitalselskabet og dennes nærtstående som er omfattet. Ligeledes vil beskatning udelukkende ske hos aktionæren også selvom hævningen er foretaget af dennes nærtstående, medmindre disse besidder ejerandele i kapitalselskabet. Nærtstående er skatteretligt defineret i LL §16H stk. 6 pkt. 3 og er bestående af aktionærens ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn, børnebørn, deres ægtefæller, stedbørn og adoptivbørn. Dog har skatterådet fundet hjemmel til, at lade personer som ikke er positivt nævnt i LL §16H stk. 6. pkt. 3 falde i definitionen som værende nærtstående, hvorfor der i forbindelse med LL §16H stk. 6 pkt. 3 ikke er tale om en udtømmende liste. Som tidligere nævnt er kapitalejerlån selskabsretteligt en fordring mod en kapitalejer eller lignende. Som følge heraf vil en tilbagebetaling af fordringen ophæve det selskabsrettelige kreditor og debitor forhold mellem kapitalselskabet og aktionæren. Dette er dog ikke tilfældet skatteretligt. Skatteretligt bliver disse fordringer omkvalificeret til at være hævninger uden tilbagebetalingspligt. Derfor vil en ophævelse af fordringen selskabsretteligt ved tilbagebetaling, ikke ophæve beskatningen skatteretligt efter gældende ret. Dette vil i stedet resultere i uhensigtsmæssige konsekvenser for kapitalejeren.

Korrektion af ulovlige aktionærlån

Som tidligere nævnt er der ved skatteretlige ulovlige aktionærlån tale om en hævning uden tilbagebetalingspligt. Med dette menes der, at der er tale om en overførsel af værdier fra kapitalselskabet til aktionæren hvoraf aktionæren skal beskattes. Praksis indenfor området er at lade beskatning ske gennem udlodning af udbytte eller udbetaling af løn. Dog er det ikke ligegyldigt hvordan korrektionen af hævningen sker, da der er særlige krav til hvad og hvor

meget løn der kan udbetales til aktionæren. Ligeledes påvirker de to metoder opgørelsen af den skattepligtige indkomst forskelligt. Yderligere forekommer der også særlige regler ved aktionærlån som er forsøgt korrigeret ved tilbagebetaling af hævningen. De følgende afsnit har til formål at belyse korrektion af den ulovlige hævning som løn og som udbytte. Ligeledes vil de følgende afsnit også belyse konsekvenserne af tilbagebetaling af den ulovlige hævning.

Korrektion som løn

Som tidligere nævnt er en af metoderne til at korrigere skatterettelige hævninger i et kapitalselskab, at lade aktionæren beskattes af værdien af overførslen fra kapitalselskabet til aktionæren som løn. Tidligere i løbet af projektet under afsnittet ”Krav efter årsregnskabslovens bestemmelser” fremgår det, at der ved udlodning af den selskabsrettelige fordring, er tale om udlodning af udbytte i andre værdier end kontanter, hvoraf der skal foretages en omvendt vurderingsberetning jf. SSL §36. Dette er ikke et krav, hvis den skatterettelige hævning korrigeres ved udbetaling af løn. Dog for at dette kan lade sig gøre, er der en række andre formalia som skal være på plads og foranstaltninger som skal foretages. Det er et krav for, at aktionæren kan udbetale løn, at der foreligger et ansættelsesforhold mellem kapitalselskabet og aktionæren. Som følge heraf, skal der være udarbejdet ansættelseskontrakt omkring ansættelsesforholdet. Herudover da der i de fleste tilfælde er tale om en udbetaling af en ”ekstra løn” eller en bonus bør der fremgå af ansættelsesaftalen, at aktionæren har ret til denne bonus. Foreligger en sådanne aftale ikke bør dette udarbejdes som et eventuelt tillæg til ansættelsesaftalen. Yderligere er det vigtigt, at der foreligger en skriftlig aftale mellem kapitalselskabet og aktionæren om, at det netop er den ulovlige skatterettelige hævning, der udbetales som løn. Foreligger der ikke en sådanne aftale på udbetalingstidspunkt, kan dette resultere i, at skattestyrelsen betragter lønoverførslen som udbetaling af en ny løn og ikke den skattepligtige hævning. Dette resulterer i at aktionæren ligeledes også vil blive beskattet af denne lønoverførsel (FSR - Danske revisorer, 2019).

Dog er det ikke lige meget hvor stort det udbetalte vederlag til aktionæren er med afsæt i SLL §138. Ordlyden i SLL §138 er som følger:

”Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse kan lønnes med fast eller variabelt vederlag. Vederlaget må ikke overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, samt hvad der må anses for forsvarligt i forhold til kapitalselskabets og, i moderselskaber, koncernens økonomiske stilling.”

Som det fremgår af SLL §138 er det i henhold til selskabslovens bestemmelser muligt, at lade aktionæren modtage et vederlag for sin arbejdsindsats i kapitalselskabet som er variabelt. Dog må vederlaget til aktionæren ikke overstige hvad der anses for sædvanligt i forhold til det udførte arbejde. Der skal altså derfor være sammenhæng mellem vederlaget som betales til aktionæren og arbejdsindsatsen der udføres for at opnå vederlaget. Herudover fremgår det også af SLL §138, at det udbetalte vederlag også skal være forsvarligt i forhold til kapitalselskabet og den generelle koncerns økonomisk stilling. Derfor med afsæt i førnævnte, vil en aktionær som f.eks. har købt en ejendom til en underpris på t.dkk. 100 af et kapitalselskab, skulle beskattes af underprisen som en hævnning. Denne hævnning vil udelukkende kunne blive korrigeret som løn, hvis der foreligger førnævnte aftaler mellem kapitalselskabet og aktionæren. Ligeledes er det et krav, at aktionærens arbejdsindsats i kapitalselskabet modsvarer en yderligere løn på t.dkk. 100. Skattepligtige fysiske person i Danmark, skal alle afregne A-skat og AM-bidrag af deres udbetalte løn i årets løb. Disse A-skatter og AM-bidrag, som betales af den optjente løn, er også kaldet for kildeskatter. Skatteydernes A-skat og AM-bidrag bliver ikke udelukkende betalt i forbindelse med den årlige opgørelse af den skattepligtige indkomst. Årsagen hertil er, at kapitalselskaber i henhold til jf. kildeskattelovens §46 har pligt til at indeholde en foreløbig kildeskat, af en hver udbetaling af A-indkomst som foretages fra kapitalselskabet, dette vil også være tilfældet ved aktionærlån som korrigeres som løn. Yderligere fremgår det af kildeskattelovens §46 stk. 2, at tilbageholdelsen altid skal ske ved udbetaling af A-indkomsten. Derfor skal der ved aktionærlån som korrigeres som løn tilbageholdes kildeskat af lønnen, hvor brutto hævnningen udgør beregningsgrundlaget for kildeskatten.

Som tidligere nævnt, har kapitalselskaber jf. kildeskattelovens 46 stk. 2 pligt til at tilbageholde kildeskatter på udbetalingstidspunktet. Som følge af, at ulovlige skattemæssige hævnninger typisk først identificeres eller opdages efter at hævnningen er foretaget, er dette i praksis ikke overholdt. Da kapitalselskabet i henhold til kildeskattelovens §46 har pligt til at tilbageholde kildeskatter, vil kapitalselskabet i henhold til kildeskattelovens §69 ifalde hæftelse for betaling af den manglende kildeskat, hvis aktionæren ikke selv indbetaler denne. Det er skattestyrelsens opfattelse, at hvis kapitalselskabet har udvist forsømmelig adfærd i forbindelse med indeholdelse af kildeskatter, kan de ikke tilbageholdt kildeskatter opkræves hos kapitalselskabet. Det fremgår, at forsømmelig adfærd er, hvis kapitalselskabet undlader at tilbageholde kildeskatter i forbindelse med udbetaling af løn til en fysisk person, som har udført arbejde af en sådan karakter, at denne med rimelighed vil blive omfattet af bestemmelserne i

kildeskattelovens §43 (Den juridisk vejledning - A.D.5.2.2 Hæftelse for ikke-indeholdt A-skat og AM-bidrag (væsentlige ændringer) version 3.14 - 31.01.25, 2025). Følgende ordlyd fremgår af kildeskattelovens §43:

”Til A-indkomst henregnes enhver form for vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser.(...)”

Med afsæt i ovenstående fremgår det, at A-indkomst er udgjort af enhver form for vederlag i penge mv. Det vil derfor alt andet lige betyde, at aktionærlån omfattet af LL §16E som korrigeres ved løn vil blive omfattet af kildeskattelovens §43, hvorfor kapitalselskabet vil ifalde hæftelse som tidligere nævnt. Dette resulterer i, at kapitalselskabet får et krav mod aktionæren i forbindelse med betaling kildeskatterne medmindre disse indbetales af aktionæren selv. Ligeledes fremgår det af den juridiske vejledning, at hæftelsen i kildeskattelovens §69 er gældende indtil kildeskatten er blevet pålignet hos aktionæren (Den juridisk vejledning - A.D.5.2.2 Hæftelse for ikke-indeholdt A-skat og AM-bidrag (væsentlige ændringer) version 3.14 - 31.01.25, 2025). Da kildeskatten som kapitalselskabet indbetaler vedrørende aktionærlånet, er private skatter som aktionæren skal afregne, får kapitalselskabet et yderligere krav mod aktionæren svarende til den beregnet kildeskat af lønnen som tidligere nævnt. Der er ved dette yderligere krav, dog ikke tale om et nyt aktionærlån, da aktionærlånet med afsæt i skatteministeriets svar til spørgsmålet stillet af BDO Statsautoriseret Revisionsaktieselskab i bilag 16 til L199 - forslag om ændring af ligningsloven mv. er afhængigt af tilbageholdelsen af A-skat og AM-bidrag, hvorfor der ikke vil være tale om et nyt aktionærlån (Skatteministeriet L199 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven. Bilag 16, 2012). Dette betyder dog ikke, at aktionæren helt kan undlade at tilbagebetale den tilbageholdte kildeskat uden, at dette får konsekvenser for aktionæren. Det fremgår af den juridiske vejledning, at hvis aktionæren ikke tilbagebetaler kildeskatten inden udløbet af oplysningsfristen for indkomståret hvori aktionærlånet er opstået, vil den tilbageholdte kildeskat blive betragtet som et nyt aktionærlån (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Yderligere som følge af, at kildeskatten som tidligere nævnt, skal tilbageholdes på udbetalingstidspunktet, forekommer der også et ledelsesansvar i forbindelse med aktionærlånet. I forbindelse med udsendelsen af lovforslaget L199 vedrørende ændring af ligningsloven mv. oplyser skatteministeriet, at ledelsen som følge af den manglende tilbageholdelse af kildeskatterne mv. kan ifalde ansvar. Som følge heraf har revisorer pligt til ved udarbejdelsen af årsregnskaber, hvor der afgives revisionserklæringer med sikkerhed pligt

til at oplyse om forholdet i sin erklæring (Skatteministeriet L199 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrollloven og kildeskatteloven. Bilag 16, 2012).

Eksempel - Korrektion af skattepligtig hævnning som løn

I figur 1 ses en fordring fra kapitalselskabet mod aktionæren i kapitalselskabet. Aktionæren har i årets løb foretaget hævnninger på hans mellemregning som resulterer i, at der er foretaget skattepligtige hævnninger og derfor et ulovligt aktionærlån. Der er i dette tilfælde tale om en aktionær som er ansat i kapitalselskabet, hvor der foreligger et ansættelsesretteligt forhold mellem aktionæren og kapitalselskabet. Dog fremgår der ikke af ansættelseskontrakten, at aktionær har krav på en bonus. Aktionæren ønsker derfor at korrigere den skattepligtige hævnning som løn. Yderligere forudsættes det, at aktionæren ikke har likvider til at indbetale kildeskatten selv. Som følge heraf skal der beregnes en ekstra løn til dækning af kildeskatten. Ligeledes forudsættes det også, at den beregnet bonus/løn i figur 1 modsvarer aktionærens arbejdsindsats i kapitalselskabet. Der er i forbindelse med nedenstående beregning ikke taget højde for eventuelle ligningsmæssige og øvrige fradrag hos aktionæren.

Fordring pr. 31.12.24 inkl. Tilskrevne renter	161.772
Kildeskat:	
A-skat	39%
AM-bidrag	8%
Kildeskat i alt	47%
Kildeskat af fordring	76.033
Beregning af ekstra løn til dækning af kildeskat	
Løn før skat til udligning af fordring	161.772
Kildeskat heraf	76.033
Kildeskat omregnet til ekstra løn før skat	143.458
Kildeskat heraf	67.425
Kildeskat af fodring	76.033
Kildeskat i alt	143.458

Figur 1: korrektion af aktionærlån som løn

Som det fremgår af figur 1, resulterer hævnningerne i årets løb i en selskabsrettelige fordring mod aktionæren på 161.772 kr. Denne fordring udgør beregningsgrundlaget for A-indkomsten og AM-indkomsten. Derfor skal aktionæren beskattes af en bruttoløn på 161.772 kr. Dertil skal aktionæren selv afregne en kildeskat til skattestyrelsen på 76.033 kr. Aktionæren har som tidligere nævnt ikke likvider til at indbetale kildeskatten til skattestyrelsen eller til kapitalselskabet. Som følge heraf, skal aktionæren beskattes af en yderligere løn som efter skat kan dække kildeskatten, derfor skal der udbetales en ekstra løn på 143.458 kr., hvoraf der skal afregnes en kildeskat på 67.425 kr. Som følge af, at lønudgifterne er en udgift som er anvendt

til at erhverve, sikre og vedligeholde den skattepligtige indkomsten, er der tale om en driftsomkostning omfattet af statsskattelovens §6. Derfor kan kapitalselskabet opnå fradrag for denne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skattemæssigt opnås der fradrag for lønudgiften i den måned hvor det beløb, der skal beskattes efter LL §16E er udbetalt (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Dog som følge af, at der ikke i forbindelse med aktionærens ansættelseskontrakt er udarbejdet et tillæg som tilkender giver aktionæren bonus eller ekstra løn, opstår der en midlertidig forskel mellem den regnskabsmæssige og skattemæssige håndtering af den ekstra løn. Årsagen hertil er, at lønnen først regnskabsmæssigt kan omkostningsføres i det øjeblik hvor aftalen er på plads, som følge heraf opstår der en udskudt skat svarende til 22% af den omkostningsførte løn (FSR - Danske revisorer, 2019)

Korrektion som udbytte

Det er som tidligere nævnt også muligt at korrigere det ulovlige aktionærlån ved at udlodde den selskabsrettelige fordring som udbytte i stedet for at udbetale denne som løn. Dette kan ske både som et ordinært eller ekstraordinært udbytte. I dette tilfælde vil der være tale om et udbytte i andre værdier end kontanter, hvor der er tale om en apportudlodning af et aktiv. Som følge heraf, er der som tidligere nævnt i afsnittet ”Krav efter årsregnskabslovens bestemmelser” en række særlige krav som skal overholdes. Udloddes fordring som en apportudlodning skal der i henhold til SLL §36-37 udarbejdes en omvendt vurderingsberetning, som tidligere nævnt i projektet (FSR - Danske revisorer, 2019). Yderligere gælder de tidligere nævnte regler i projektet omkring kapitalberedskab, frie reserver og beslutning skal ske på en generalforsamling stadig. Ligeledes skal der vedtages et ekstraordinært udbytte som udloddes seks måneder efter seneste aflagte årsregnskab, skal der udarbejdes en mellembalance, hvoraf det skal fremgå, at udbyttet kan rummes inden for selskabets frie reserver i henhold til SLL §183 stk. 2. Vedtages den ekstraordinære udbytteudlodning inden for seks måneder efter den seneste balance dag, kan den seneste aflagte årsrapport anvendes i henhold til SLL §183. Yderligere skal der i lighed med korrektion som løn, foreligge en aftale, hvoraf at det fremgår at udbytte udlodningen er møntet på at korrigere den selskabsrettelige fordring (FSR - Danske revisorer, 2019). I lighed med korrektion af fordringen som løn, kan kildeskatten forbundet med udbytteudlodningen ikke betales af kapitalselskabet uden, at der opstår en ny fordring mod aktionæren. Skatteretteligt vil dette dog ikke resultere i en ny hævning hvis denne tilbagebetales til selskabet inden udløbet af oplysningsfristen for indkomståret, hvori den skattepligtige hævning er foretaget. For at undgå, at der opstår en yderligere fordring mod aktionæren, skal

aktionæren betale kildeskatten direkte til skat eller til kapitalselskabet inden, at kapitalselskabet betaler kildeskatten til skat. Har aktionæren ikke mulighed for at betale kildeskatten er der også mulighed for, at udlodde et yderligere udbytte som kan rumme kildeskatten efter skat. Det er væsentligt at bemærke at selskabet i henhold til kildeskattelovens §65 udelukkende har pligt til at tilbageholde en kildeskat svarende til 27% af udbyttet. Der er ved aktieindkomst tale om en progressionsbeskatning som følge af, at hvis aktionærens aktieindkomst bestående af udbytter og gevinster ved salg af aktier i 2025, ikke overstiger 67.500 kr. eller 135.000 kr. hvis aktionæren er gift, skal der afregnes en skat af aktieindkomsten på 27%. Overstiger aktionærens aktieindkomst progressionsgrænsen skal der afregnes en skat svarende til 42% af beløbet som overstiger grænsen. Der vil i dette tilfælde være tale om en privat skat, som aktionæren selv skal afregne til skat af sin aktieindkomst og som ikke skal tilbageholdes af selskabet (Skattestyrelsen, 2025). Ved aktionærlån som korrigeres som udbytte ved udlodning af et ordinært udbytte, er det væsentligt at bemærke at der pr. statusdagen stadig vil fremgå en fordring i balancen mod aktionæren. Årsagen hertil er, at denne først kan udlignes når aktionæren har opnået endelig ret til udbyttet, altså på udbytte deklarationsdatoen. Datoen for den ordinære generalforsamling, hvorpå udbytte vil blive deklareret vil typisk altid være efter statusdagen. Derfor vil der skulle ske forrentning af aktionærlånet helt frem til deklarationsdatoen for udbyttet. Bliver fordringen mod aktionæren udloddet i løbet af regnskabsåret, vil der skulle ske forrentning af fordringen fra datoen hvorpå fordringen er opstået indtil deklarationsdatoen (FSR - Danske revisorer, 2019).

Eksempel - Korrektion ved udlodning af udbytte

I figur 2 ses et eksempel, hvor en aktionær løbende i regnskabsåret har foretaget skattepligtige hævninger, som har resulteret i hævninger på i alt 150.000 kr. Der foreligger ikke et ansættelsesforhold mellem aktionæren og kapitalselskabet, hvorfor hævningen skal korrigeres som udbytte. Hævningen er identificeret ved revisors revision af årsregnskabet, hvorfor der vil være tale om udlodning af et ordinært udbytte. Som følge heraf er der beregnet rente frem til udbytte deklarationsdatoen. Deklarationsdatoen er i dette eksempel d. 31.01.2025. Aktionæren ønsker ikke at tilbagebetale renterne til kapitalselskabet, men vil i stedet lade disse blive udloddet sammen med udbyttet. Hævninger inkl. Renter udgør derfor 162.500 kr. Der er som led i udbytte udlodning foretaget en omvendt vurderingsberetning af revisor i henhold til SLL §36-37. Ligeledes kan udbyttet som skal udloddes rummes inden for kapitalselskabets frie reserver og med tilstrækkeligt hensyn til kapitalselskabets kapitalberedskab. Aktionæren har

ikke de fornødne likvider til at betale kildeskatten til kapitalselskabet eller direkte til skat. Som følge heraf skal udbyttet ligeledes også kunne rumme betaling af kildeskatten. Dette resulterer i en samlet udbytteudlodning på 222.603 kr., hvoraf der skal afregnes 60.103 kr. i kildeskat til skattestyrelsen.

Fordring pr. 31.12.24	150.000,00
Tilskrevne renter pr. 31.01.2025	12.500,00
Samlet fordring mod aktionæren	162.500,00
Kildeskat:	
Udbytteskat:	27%
Kildeskat i alt:	27%
Kildeskat af udbytte	43.875,00
Beregning af udbytte til dækning af udbytteskat	
Kildeskat	43.875,00
Kildeskat omregnet til udbytte før skat	60.102,74
Kildeskat heraf	16.227,74
Kildeskat af fordring og renter	43.875,00
Kildeskat i alt	60.102,74
Udbytte til udlodning i alt	222.603
Kildeskat heraf	60.103

Figur 2: Korrektion af aktionærlån som udbytte

Yderligere hvis det forudsættes at, aktionærens private aktieindkomst udelukkende er bestående af ovenstående udloddet udbytte, vil udbytte udlodning resultere i en privat restskat. Årsagen hertil er at udbytte udlodningen overstiger den førnævnte progressionsgrænse. Derfor som det fremgår af figur 3 vil aktionæren få en yderligere privat restskat på sin årsopgørelse på 13.140 kr., som følge af, at en del af udbyttet skal beskattes med 42%.

Beregning af skat hos aktionæren	
Progressionsgrænse	135.000
Udloddet udbytte	222.603
Skat af progressionsgrænse	36.450
Udbytte til beskatning med 42%	87.603
Skat heraf	36.793
Samlet skat på årsopgørelsen	73.243
Tilbageholdt kildeskat	60.103
Merbeskatning	13.140

Figur 3: Beregning af privat restskat fra aktieindkomst

Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning

Som tidligere nævnt i projektet, kan tilbagebetalinger af ulovlige aktionærlån have nogle uhensigtsmæssige skattemæssige konsekvenser for aktionæren. Årsagen hertil er, som tidligere nævnt, at der skatteretligt ikke er tale om et lån men i stedet en hævning, som er uden

tilbagebetalingspligt. Dette betyder, at en tilbagebetaling af en skattepligtig hævning ikke vil ophæve beskatning af den oprindelige hævning (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025). Derfor hvis en aktionær foretager dispositioner som resulterer i en skattepligtig hævning og efterfølgende tilbagebetale denne til kapitalselskaber, skal aktionæren udlodde eller udbetale det tilbagebetalte beløb som løn eller udbytte, for at trække dette ud af kapitalselskabet igen. Aktionæren vil derfor i sådanne scenarier blive beskattet af både den skattepligtige hævning og tilbagebetalingen hvorfor der vil forekomme en dobbeltbeskatning.

Eksempel - Dobbeltbeskatning

I figur 4 ses et udtræk fra en aktionærs løbende mellemregning med et kapitalselskab. Som det fremgår af figur 4, har aktionæren løbende foretaget hævninger og tilbagebetalinger i årets løb. Resultatet af dette er en saldo i kapitalselskabets favør på 150.000 kr. Dette betyder dog ikke at aktionæren udelukkende skal beskattes af 150.000 kr. Grundet som tidligere nævnt, at tilbagebetalinger ikke ophæver skattepligtige hævninger omfattet af LL §16E. Derfor vil aktionæren i nedenstående scenarie skulle beskattes af hævninger svarende til 300.000 kr. Hvilket er svarende til de samlede hævninger foretaget i årets løb. Yderligere er det ikke muligt at trække de 150.000 kr. ud som aktionæren har indskudt på mellemregningen løbende, uden at dette vil resultere i en yderligere beskatning som tidligere nævnt.

Dato	Bevægelse	Saldo	Slutdato
31.12.2023	0,00	0,00	31.01.2024
31.01.2024	0,00	0,00	28.02.2024
28.02.2024	50.000,00	50.000,00	31.03.2024
31.03.2024	-50.000,00	0,00	30.04.2024
30.04.2024	100.000,00	100.000,00	31.05.2024
31.05.2024	100.000,00	200.000,00	30.06.2024
30.06.2024	-50.000,00	150.000,00	31.07.2024
31.07.2024	-50.000,00	100.000,00	31.08.2024
31.08.2024	0,00	100.000,00	30.09.2024
30.09.2024	0,00	100.000,00	31.10.2024
31.10.2024	50.000,00	150.000,00	30.11.2024
30.11.2024	0,00	150.000,00	31.12.2024
31.12.2024	0,00	150.000,00	31.12.2024
31.12.2024		<u>150.000,00</u>	

Figur 4: løbende mellemregning med aktionær

Konklusion

Det er identificeret løbende igennem projektet, at kapitalejerlån ikke udelukkende er en ensartet form for transaktioner mellem et kapitalselskab og en kapitalejer. I stedet er der nærmere tale om en særlig type af dispositioner, disse dispositioner kan både være direkte eller indirekte og

kan være bestående af, at kapitalselskabet stiller midler til rådighed, yder lån eller stiller sikkerheder for en kapitalejer som det er specificeret i afsnittet omkring hvad kapitalejerlån er. Disse former for dispositioner er efter den tidligere selskabsret ulovlige for et kapitalselskab at foretage med en kapitalejer, medmindre en række særlige forudsætninger var opfyldt i henhold til SLL §210. Efter tidligere selskabsret var det ikke udelukkende kapitalejeren og ledelsesmedlemmer, men også disses nærtstående som var omfattet, som det fremgår af afsnittet om nærtstående parter efter selskabslovens bestemmelser. Det fremgik af SLL §210 stk. 2 at kapitalejerlån var lovlige hvis lånet kunne rummes inden for kapitalselskabets frie reserver, lånet var vedtaget på en generalforsamling og kapitalselskabet havde aflagt sin først årsrapport som det er specificeret i afsnittet om selskabslovens §210 stk. 2. I forlængelse til SLL §210 stk. 2 kunne kapitalejerlån også være lovlige hvis der var tale om såkaldte sædvanlige forretningsmæssige dispositioner jf. SLL §212. Ligeledes skulle ulovlige kapitalejerlån pålægges en rente på 12,75% og tilbagebetales med det samme i henhold til SLL §215 som det fremgår af afsnittene om SLL §212 og 215. I et skattemæssigt henseende, vil selskabsrettelige lån fra et kapitalselskab til en aktionær med bestemmende indflydelse og dennes nærtstående i henhold til LL 16H stk. 6 pkt. 3 være omfattet af LL §16E. Skatteretteligt vil disse lån være at betragte som hævninger uden tilbagebetalingspligt. Det er væsentligt at betragte, at der i LL §16H Stk. 6 pkt. 3 ikke er tale om en udtømmende liste af personer, da skattestyrelsen tidligere har fundet hjemmel til, at lade personer som ikke fremgår af LL §16H stk. 6 pkt. 3 blive omfattet som værende nærtstående parter, som det er specificeret i afsnittet omkring nærtstående parter i et skattemæssigt henseende. Yderligere som følge af, at der skatteretteligt er tale om hævninger uden tilbagebetalingspligt, vil en tilbagebetaling af hævningen ikke ophæve beskatningen, men vil i stedet resultere i en dobbeltbeskatning da aktionæren ikke kan trække det tilbagebetalte beløb ud igen uden, at der opstår en ny hævning som det fremgår af afsnittet omkring tilbagebetaling og dobbeltbeskatning. Trods tilbagebetaling ikke ophæver beskatningen efter LL §16E, har skattestyrelsen i visse situationer hvor der er tale om såkaldte fejlekspeditioner, alligevel ophævet beskatning. I disse scenarier er tiden indtil berigtigelse en væsentlig faktor som det er specificeret i afsnittet om fejlekspeditioner. Yderligere vil transaktioner som har karakter af at være sædvanlige forretningsmæssige dispositionerne ligeledes heller ikke blive beskattede efter LL §16E. Disse skattepligtige hævninger skal beskattes hos hovedaktionæren, uanset om dispositionen er foretaget af aktionæren selv eller af en af dennes nærtstående parter, medmindre disse besidder aktier eller anparter i kapitalselskabet. Årsagen hertil er, at dispositionen betragtes som at have forbi passeret aktionærens privatsfære som det fremgår af afsnittet om nærtstående parter i et skattemæssigt henseende. Beskatning

kan ske ved at fikse en lønindkomst hos aktionæren, såfremt der foreligger et ansættelsesretteligt forhold mellem aktionæren og kapitalsekskabet. Ligeledes er det væsentligt, at den udbetalte løn modsvarer aktionærens arbejdsindsats i kapitalsekskabet. Yderligere kan hævninger berettiges ved udlodning af udbytte såfremt dette kan rummes inden for kapitalsekskabets frie reserver som det er uddybet i afsnittet om korrektion af ulovlige aktionærlån. Regeringen har med vedtagelsen af lovforslag nr. L72, med virkning fra d. 1. januar 2025 ophævet SLL §210-212 og ordlyden af SLL §215 er blevet ændret til ikke længere, at omfatte kapitalejerlån foretaget i strid med SLL §210. Som følge heraf, er der ikke længere ulovligt for kapitalsekskaber, at indirekte eller direkte, yde lån eller stille sikkerheder for kapitalejere efter selskabslovens bestemmelser. I forlængelse hertil, er den selskabsrettelige definition af nærtstående parter også blevet ophævet som det er specificeret i afsnittet omkring ændringerne af selskabslovens bestemmelser. Ophævelsen af SLL §210-212 har skabt en endnu større kløft mellem de skatteretlige og selskabsrettelige bestemmelser. Årsagen hertil er at kapitalejerlån efter de nuværende selskabsrettelige bestemmelser altid vil være lovlige, mens disse altid vil resultere i skattepligtige hævninger skatteretligt, medmindre der er tale om aktionærlån omfattet af undtagelserne til LL §16E. Dette kan resultere i uhensigtsmæssige situationer for aktionærer, som skal beskattes af de selskabsretteligt lovligt ydet kapitalejerlån. Yderligere hvis aktionæren i uvidenhed tilbagebetaler kapitalejerlånet uden at vide at dette ikke ophæver beskatningen, vil der opstå situationer hvor aktionæren vil blive dobbeltbeskattet af hævningen, da en tilbagebetaling forsat ikke ophæver beskatningen som tidligere nævnt.

Perspektivering

Som nævnt i ovenstående afsnit er der ved ophævelsen af SLL §210-212 og ved ændring af ordlyden af SLL §215 blevet skabt en endnu større kløft mellem de selskabsrettelige og skatteretlige bestemmelser vedrørende kapitalejerlån. Årsagen hertil er, at kapitalejerlån som hovedregel altid vil være lovlige mens de skatteretligt vil være at betragte som skattepligtige hævninger. Ligeledes vil tilbagebetalinger af kapitalejerlån omfattet af LL §16E ikke ophæve beskatningen, da der skatteretligt som tidligere nævnt er tale om en hævning og ikke et lån. Dog som nævnt i afgrænsningen foreligger der i skrivende stund et forslag til ændring af LL §16E med lovforslag nr. L171. Det ønskes i lovforslag nr. L171 at ophæve LL §16E stk. 2 og erstatte denne med følgende ordlyd:

”Sker der tilbagebetaling af et lån m.v., som beskattes som følge af stk. 1, anses det tilbagebetalte beløb i skattemæssig henseende for at udgøre et rentefrit lån på anfordringsvilkår til det modtagende selskab m.v.”

Med afsæt i ovenstående, vil det sige at dette ikke ændre ved den skatteretlige definition af den oprindelige hævning. Dette ændrer i stedet ved håndteringen af tilbagebetalingen, da denne med afsæt i ovenstående i stedet skatteretligt er at betragte som et rentefrit lån ydet på anfordringsvilkår, hvorfor der skatteretligt vil tale om et lån fra aktionæren til kapitalselskabet. Dog som følge af, at der er tale om et rentefrit anfordringslån opnås der forsat ikke skatteretligt fradrag for renter på aktionærlån. I forlængelse hertil forventes der med afsæt i lovforslaget at blive indsat et stk. 3 i LL §16E. Ordlyden i LL §16E stk. 3 forventes at blive som følge:

”Det selskab m.v., der er nævnt i stk. 1, skal for hver fysisk person omfattet af stk. 1, hvortil der er ydet et lån m.v., føre en skattemæssig mellemregningskonto. Den skattemæssige mellemregningskonto etableres ved første tilbagebetaling omfattet af stk. 2.”

Som følge af, at tilbagebetalinger i henhold til LL §16E stk. 2 vil være at betragte som et rentefrit anfordringslån, skal kapitalselskaber med afsæt i den foreslået LL §16E stk. 3 oprette en særskilt mellemregningskonto for hver fysisk person omfattet af LL §16E. Denne saldo vil ikke skulle påvirke regnskabsmæssigt eller skattemæssigt men udelukkende styres særskilt. På denne mellemregningskonto skal det tilbagebetalte beløb indgå første gang dette indbetales. Efterfølgende hævninger vil skulle modregnes i den skattemæssige mellemregningssaldo. Dette vil betyde, at aktionæren udelukkende vil blive beskattet af nye hævninger såfremt, at de nye hævninger overstiger det tilbagebetalte beløb. I forlængelse hertil fremgår det af lovforslaget, at denne mellemregningskonto ville skulle indberettes særskilt på kapitalselskabets selvangivelse. Ligeledes vil der skulle oplyses hvis udbytte udlodninger er foretaget med henblik på at udbedre skattepligtige hævninger omfattet af LL §16E. Skatteministeriet ønsker at foretage ovenstående ændringer, som følge af en forventning om øget ind- og udbetalinger mellem aktionærer og kapitalselskaber. Yderligere er det skatteministeriets forventning, at ovenstående stadig afhjælper incitamentet til at foretage skattefrie lån (Lovforslag nr. L171 - Lov om ændring af ligningslovens, afskrivningsloven og skatteindberetningsloven side: 2 og 5-8, 2025). Ovenstående ændringer i LL §16E vil lempe den tidligere dobbeltbeskatnings problematik over for kapitalselskabets aktionær. Årsagen hertil er, at det tilbagebetalte, vil indgå på en skattemæssig mellemregningssaldo og en eventuel hævning efterfølgende vil blive modregnet heri. Aktionæren vil derfor faktisk udelukkende blive beskattet af den højeste foretaget hævning. Såfremt ovenstående ændringer af LL §16E bliver aktuelle, vil det efter min vurdering være relevant at undersøge om ændringerne vil forbedre uoverensstemmelserne der er mellem den gældende selskabsret og skatteret. Ligeledes vil det være aktuelt at undersøge

om ovenstående giver anledning til lempelse af skattestyrelsens praksis indenfor øvrige områder såsom fejlekspeditioner mv. I forlængelse heraf hvis ansvar vil det blive, at føre og indberette den løbende skatterettelige mellemregningssaldo mellem kapitalselskabet og aktionæren med henblik på, at sikre korrekt opgørelse og indberetning heraf.

Bibliografi

Besvarelse af spørgsmål 4 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget, 2009. *Besvarelse af spørgsmål 4 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget*. [Online]

Available at:

<https://www.ft.dk/samling/20081/lovforslag/1170/spm/4/svar/624150/680931/index.htm>

[Senest hentet eller vist den 22 februar 2025].

Danmark skal være et iværksætter land i verdensklasse, 2023. *Danmark skal være et iværksætter land i verdensklasse*. [Online]

Available at: <https://www.em.dk/aktuelt/temaer/ivaerksaetteri>

[Senest hentet eller vist den 12. 2025].

Den juridisk vejledning - A.D.5.2.2 Hæftelse for ikke-indeholdt A-skat og AM-bidrag (væsentlige ændringer) versin 3.14 - 31.01.25, 2025. *A.D.5.2.2 Hæftelse for ikke-indeholdt A-skat og AM-bidrag (væsentlige ændringer)*. [Online]

Available at:

https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2085338&fbclid=IwY2xjawJoelVleHRuA2FlbQIxMAABHphKEpKLZjGvcrdv0pwkyYtxAbcLLhNiXNm_b43EcB320pELiBK-ciCOMrak_aem_sg4pFQdjLAA7KS7kU4tfag

[Senest hentet eller vist den 13 april 2025].

Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2025. *Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3 aktionærlån version 3.14 - 31.01*. [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=1946441>

[Senest hentet eller vist den 8 februar 2025].

Erhvervsstyrelsen, 2025. *Ophævelse af bestemmelser om kontrol med kapitalejerlån*. [Online]

Available at: <https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-ophaevelse-af-bestemmelser-om-kontrol-med-kapitalejerlaan>

[Senest hentet eller vist den 19 April 2025].

Erhvervsstyrelsen, 2022. *Særligt om udlodning i andre værdier end kontanter*. [Online]

Available at: <https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-udbyttebetaling-i-andre-vaerdier-end-kontanter#chapter3>

[Senest hentet eller vist den 8 Marts 2025].

FSR - Danske revisorer, 2019. *Notat om lån til hovedaktionærer*; København: FSR - Danske revisorer.

Jurdiske vejledning 2025 C.D.11.1.2.2 Hvornår er der bestemmende indflydelse Indhold version 3.14 - 31.01, 2025. *urdiske vejledning 2025 C.D.11.1.2.2 Hvornår er der bestemmende indflydelse Indhold*. [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2049953>

[Senest hentet eller vist den 25 Marts 2025].

Laursen, A. N., Madsen, L., Bolander, J. & Langhave, I., 2023. *Kapital 34. Ydelse mellem selskab og selskabsdeltager*, S 1075. 20 red. København: Døjf Forlag.

Lovforslag nr. L171 - Lov om ændring af ligningslovens, afskrivningsloven og skatteindberetningsloven side: 2 og 5-8, 2025. *Lov om ændring af ligningslovens*,

afskrivningsloven og skatteindberetningsloven. [Online]

Available at: <https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/e0c9e926-43f2-4ee3-92a7-a77c3ee1238b/L%20171.pdf>

[Senest hentet eller vist den 4 maj 2025].

Lovforslag nr. L23 som fremsat d. 5. oktober 2016, 2016. *Bemærkninger til lovforslag nr. L23.* [Online]

Available at:

https://www.ft.dk/ripdf/samling/20161/lovforslag/l23/20161_l23_som_fremsat.pdf

[Senest hentet eller vist den 15 februar 2025].

Lovforslag nr. L72 som fremsat d. 5. november 2024, 2024. *Lovforslag nr. L72 som fremsat d. 5. november 2024.* [Online]

Available at:

https://www.ft.dk/ripdf/samling/20241/lovforslag/l72/20241_l72_som_fremsat.pdf

[Senest hentet eller vist den 15 Marts 2025].

Nationalbanken officielle rentesatser, 2025. *Nationalbanken officielle rentesatser.* [Online]

Available at:

<https://www.nationalbanken.dk/interestrates?lang=da&format=xml&typeCodes=UDL>

[Senest hentet eller vist den 1 Marts 2025].

Skatteministeriet L199 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolløven og kildeskatteløven. Bilag 16, 2012. *Skatteministeriet L199 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolløven og kildeskatteløven. Bilag 16.* [Online]

Available at:

https://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/l199/bilag/16/1152104/index.htm?fbclid=IwY2xjawJoc4pleHRuA2FlbQIxMAABHmIROEMY68j-KpCijn76TzIShnqVP4ohvIhX1A3nbMkEpt35pbFcX4nznRx_aem_7c6sVMJUrfnO8_bupdrErA

[Senest hentet eller vist den 13 april 2025].

Skatterådet - SKM2018.356.SR, 2018. *Overførsel til eneanpartshaver - Ikke fejlekspektion.* [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2273640&lang=da>

[Senest hentet eller vist den 30 Marts 2025].

Skatterådet - SKM2024.532.SR, 2024. *Selskabs lån til eneanpartshaverens samlevers selskab - Ligningslovens § 16 E.* [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2434118>

[Senest hentet eller vist den 19 April 2025].

Skatterådet - SKM2025.65.SR, 2025. *Selskabs overførsel til højrentekonto oprettet i anpartshavers navn - Fejlekspektion.* [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2438884&lang=da>

[Senest hentet eller vist den 30 Marts 2025].

Skattestyrelsen - SKM2024.14.SR, 2024. *Lån fra selskab til eneanpartshavers bror.* [Online]

Available at: <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2395810>

[Senest hentet eller vist den 30 Marts 2025].

Skattestyrelsen, 2025. *Satser.* [Online]

Available at:

https://skat.dk/hjaelp/satser?fbclid=IwY2xjawJwY4JleHRuA2FlbQIxMAABHoQ3FkOBmTuuwvNdVwRH2O49WfpancAQm6MDqyjEN3pZvPpErDdGBHrrYqyg_aem_C3SAPtdbnbwCKubqrsA8ZQ

[Senest hentet eller vist den 19 April 2025].